

നേർവീഥി

നിത്യതയ്ക്കൊരു വഴികാട്ടി

Volume - 7 Issue - 05 May 2018

ബാലൻ നടക്കേണ്ട വഴിയിൽ
അവതന അഭ്യസിക്കാ

പേജ് 14

സകലവിയ ദോഷവും വിട്ടകലുക

സകലവിയ ദോഷവും വിട്ടകലുവാൻ തെസ്സലോനിക്യയിലെ വിശ്വാസികളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന പൗലോസ് (1 തെസ്സ. 5.22) തിമോമെയോസിനോടു പറയുന്നു: ദ്രവ്യാഗ്രഹം സകലവിയ ദോഷത്തിനും കാരണമാകുന്നു എന്ന് (1 തിമൊ. 6.22). അതിനാൽ വിശ്വാസം വിട്ടുഴലുകയും ബഹു ദുഃഖങ്ങൾക്കു അധീനരാകുകയും ചെയ്യും. വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ബഹുവിയങ്ങളായ ദോഷങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാനുള്ള ഒറ്റമൂലി ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തെ ഉരിഞ്ഞുകളയുക എന്നതാണ്. രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത മനുഷ്യരെ പാപത്തിന്റെ എല്ലാ ശക്തികളും ഒരുപോലെ അധീനപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പാപത്തിന്റെ ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ പിശാച് വീണ്ടും കൂടുക്കാൻ ഒരുക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കെണിയാണ് ദ്രവ്യാഗ്രഹം. മറ്റുള്ളവരുടെ കയ്യിലുള്ളതു പിടിച്ചു വാങ്ങാൻ ഒരുപക്ഷെ ദ്രവ്യാഗ്രഹം നമ്മെ നിർബന്ധിച്ചെന്നു വരില്ല. എന്നാൽ കയ്യിലുള്ളതു പിടിച്ചുവെക്കാനുണ്ടാകുന്ന പരീക്ഷയും പരീക്ഷതന്നെയാണ്. പുതിയനിയമത്തിലെ അനന്യാസും സഹീറയും ഈ കാര്യത്തിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. കേട്ടു പഴകിയ ആ പാഠം ഒരു പുത്തൻ പഠനത്തിനു വിധേയമാക്കുകയാണ് ഈ ലക്കത്തിലെ സന്ദേശം.

പണം കയ്യിലൂടെ കയറി ഇറങ്ങി പോകാൻ അനുവദിച്ചേ പറ്റൂ. നാം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ അത് അനിവാര്യമാണ്. അതിനെ വചനം വിലക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ പണത്തിന്റെ പിന്നാലെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നതും, പണം കൈവിട്ടുപോകാതിരിക്കാൻ പരാക്രമം കാണിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. എല്ലാം സാധിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്ന കണക്കിൽ അതിനെ ദൈവമാക്കുകയാണ് പലരും. അതായത് പണത്തെ ആരാധിക്കുന്ന വിഗ്രഹാരാധന. ദൈവത്തിന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്നതിനു പകരം പണത്തിനു പിന്നാലെ... ദൈവത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നതിനു പകരം പണത്തെ ഇറുകെ ആശ്ശേഷിച്ചു പിരിയാ ബന്ധം...

നമുക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രയോജനം ചെയ്യുന്ന വിയം പണത്തെ വ്യയം ചെയ്യണം. അതിന്റെ പിന്നാലെ പോവുകയോ പിടിച്ചു വെക്കുകയോ അല്ല, അതു സ്വയം വരുകയും പോവുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്നാൽ അതിന്റെ വരവും പോക്കും ശരിയായ ദിശയിൽ ആണെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെയുള്ള ശക്തമായ നിയന്ത്രണം അനിവാര്യമാണ്. ശരിയല്ലാത്ത വഴിയേ വരുന്നതിനെ നിരോധിക്കുകയും, ഉചിതമല്ലാത്തതിനു ചെലവിടാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അത്യാർത്തി നിമിത്തം കൂട്ടിവെക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യണം.

മിക്ക ദോഷങ്ങളുടെയും വേർ ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിലാണെങ്കിലും ദോഷകരമായത് അതു മാത്രമല്ല, മറ്റു പലതുമുണ്ട്. അവയുടെ നീണ്ട പട്ടിക വചനത്തിലുടനീളമുണ്ട്. എല്ലാവിധ ദോഷങ്ങളെയും വിട്ടൊഴിയാൻ കഴിയുന്നതാണ് ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ വിജയം. അവയൊന്നും സ്വയം വിട്ടുപോവുകയില്ല, കൂടെത്തറിഞ്ഞാലേ പോകൂ. എല്ലാ 'ബന്ധനങ്ങളും' അഴിഞ്ഞുള്ള സ്വതന്ത്ര ജീവിതമാണു നമുക്കു വേണ്ടത്. ഇവയൊന്നും മറ്റൊരുകിലും ശാസിച്ചാൽ അഴിയുകയോ വിട്ടുപോവുകയോ ഇല്ല, നാം സ്വയം തൃജിച്ചേ പറ്റൂ.

സമൃദ്ധി ലഭിക്കുന്നതല്ല വലിയ അത്ഭുതം, സമൃദ്ധി ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ് എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന സാജുമാത്യവിന്റെ ലേഖനവും ഇതോടു ചേർത്തു പഠിക്കണം. നല്ല ആശയങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു ലേഖനങ്ങളും അടങ്ങുന്ന ഈ ലക്കം നേർവീഥി ഏവർക്കും അനുഗ്രഹമാകട്ടെ.

പുസ്തകം 7 ലക്കം 5
മെയ് 2018

ഇത്ര ലക്കത്തിൽ

<p>മാനേജിങ് എഡിറ്റർ ജോയ് എം. തോമസ്</p> <p>എഡിറ്റർ കെ.വി. രാജു</p> <p>കൺസൾട്ടന്റ് എഡിറ്റർ എം.സി. കുര്യൻ</p> <p>മാനേജർ പി.വി. വർഗീസ്</p> <p>അഡ്വൈസറി ബോർഡ് സുവി. പി.ഐ. ഏബ്രഹാം ബ്രദർ. എൽ. സാം പാസ്റ്റർ. കെ.ജെ. മാത്യു ഡോ. ബി. വർഗീസ് ഡോ. മാത്യു പിന്നി</p> <p>ഗ്രാഫിക്സ് ഷൈൻ കെ. സാമുവൽ</p>	<p>സഹീറ നൽകുന്ന പാഠം 4 ജോയ് എം. തോമസ്</p> <p>അനുഗമനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പടവുകൾ 7 സാജു മാത്യു</p> <p>വിസ്മയകരമായ അത്ഭുതം 9 റോയി മാർക്കര</p> <p>ആത്മീയ ശുഭത 11 റെഞ്ചി എം ജോൺ</p> <p>ബാലൻ നടക്കേണ്ട വഴിയിൽ അവനെ... 14 സുജിത് സൈമൺ</p> <p>കർത്താവിന്റെ മനസ്സറിയുന്ന സഭ 17 ഫ്രാൻസിസ് ഫ്രാൻസിപ്പൻ</p> <p>വനിതാ വീഥി 20 എൽസി ജോയ്</p> <p>തിരിച്ചറിയേണ്ട കെണികൾ 22 സേവ്യർ കൊരട്ടി</p> <p>തൊട്ടുകൂടാത്തവനെ തൊടുന്ന യേശു 25 ജോയ് എം. തോമസ്</p> <p>സാത്താന്റെ പഠന സെമിനാർ 27</p> <p>നിസഹായർ നാം (കവിത) 30 ബിജു ഏബ്രഹാം</p> <p>ഇവൻ ആർ 31 കെ.വി. രാജു</p>
---	---

Address :

Righteous Path Publication Trust
Mackal Building,Oravakal
Amayannoor P.O, Kottayam
Kerala 686019

Office : 08547916678
Editor : 09447764084

www.nerveedhi.com
e-mail:
editornerveedhi@gmail.com
nerveedhi@yahoo.com

Edited, Printed and Published by K.V Raju on behalf of the Righteous Path Publication Trust and printed at Penta Offset Press, Kanjikuzhy, Kottayam-686004 and published at Mackal Building, Amayannoor P.O, Kottayam -686019.

Annual Subscription ₹ 200.00

ജോയ് എം. തോമസ്

അനന്യാസും സഹീ
രയും കൂടി ആലോ
ചിച്ചു ഐക്യത
യോടെ ചുവടുകൾ
വച്ച ദമ്പതികൾ
ആണ്. പക്ഷെ അവ
രുടെ കൂടിയാലോച
നയും ഐക്യതയും
ദൈവേഷ്ടം
എങ്ങനെ ചെയ്യണ
മെന്നായിരുന്നില്ല;
അവരുടെ ചില
വേലത്തരങ്ങൾ
ചെയ്തെടുക്കുവാനാ
യിരുന്നു. ഇന്നും
അങ്ങനെ കൂടിയാ
ലോചിക്കുന്ന കുടും
ബങ്ങൾക്കും
ഏവർക്കും അന
ന്യാസും സഹീരയും
ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്.

സഹീര നൽകുന്ന പാഠം

അനന്യാസിന്റെയും സഹീരയുടെയും കഥ അറിയാത്തവർ ആരുമുണ്ടാവുകയില്ല. അതൊരു ദുരന്തകഥയാണ്. കൃപായുഗത്തിൽ ദൈവശിക്ഷ തൽക്ഷണം ഏറ്റുവാങ്ങിയ ഹതഭാഗ്യർ അങ്ങനെ ഇനി ആർക്കും ഭവിക്കല്ലേ എന്നു നമുക്കു പ്രാർഥിക്കാം. ആ കഥ വിവരിക്കുന്ന വേദഭാഗം താഴെ എടുത്തെഴുതുന്നു.

“എന്നാൽ അനന്യാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയായ സഹീരയോടുകൂടെ ഒരു നിലം വിറ്റു. ഭാര്യയുടെ അറിവോടെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെച്ചു ഒരംശം കൊണ്ടുവന്നു അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാല്ക്കൽ വെച്ചു. അപ്പോൾ പത്രോസ്: അനന്യാസേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു വ്യാജം കാണിപ്പാനും നിലത്തിന്റെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തു വെപ്പാനും സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം കൈവശമാക്കിയതു എന്തു? അതു വിലക്കുംമുമ്പെ നിന്റേതായിരുന്നില്ലയോ? വിറ്റ ശേഷവും നിന്റെ കൈവശം അല്ലാഞ്ഞുവോ? ഈ കാര്യത്തിനു നീ മനസ്സു വെച്ചതു എന്തു? മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവത്തോടത്രേ നീ വ്യാജം കാണിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്കുകേട്ടിട്ടു അനന്യാസ് വീണു പ്രാണനെ വിട്ടു. ഇതു കേട്ടവർക്കു എല്ലാവർക്കും മഹാഭയം ഉണ്ടായി. ബാല്യക്കാർ എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശീലപൊതിഞ്ഞു പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി കുഴിച്ചിട്ടു” (അപ്പോ. പ്രവൃത്തി 5:1-6).

എന്താണ് അനന്യാസിനും സഹീരക്കും സംഭവിച്ചത്? അവർ ഇരുവരും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരല്ലേ? പരിശുദ്ധാത്മനിരവു പ്രാപിച്ചവരല്ലേ? അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കുന്നവരല്ലേ? അതേ, എല്ലാം ശരിയാണ്. പക്ഷെ... എന്തോ അല്പം പിശകുകൾ അവരുടെ വിനാശത്തിനു കാരണമായി.

അനന്യാസും സഹീരയും കൂടി ആലോചിച്ചു ഐക്യതയോടെ ചുവടുകൾ വച്ച ദമ്പതികൾ ആണ്. പക്ഷെ അവരുടെ കൂടിയാലോചനയും ഐക്യതയും ദൈവേഷ്ടം എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നില്ല; അവരുടെ ചില വേലത്തരങ്ങൾ ചെയ്തെടുക്കുവാനായിരുന്നു. ഇന്നും അങ്ങനെ കൂടിയാലോചിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങൾക്കും ഏവർക്കും അനന്യാസും സഹീരയും ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്.

പെന്തക്കോസ്തു ദിനത്തിൽ തുടക്കം കുറിച്ച സഭയുടെ ആരംഭദിനങ്ങൾ വളരെ ആവേശകരമായ അനുഭവങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ദൈവസ്നേഹം അവരിൽ കരകവിഞ്ഞൊഴുകിയപ്പോൾ അവർ ഒരു കുടുംബം ആയിത്തീർന്നു. ‘സകലവും പൊതുവക’ എന്ന ചിന്ത അവർക്കു ആവേശം പകർന്നു. ദ്രവ്യാഗ്രഹം അവരിൽ ലേശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നിലങ്ങളുടെയോ വീടുകളുടെയോ ഉടമസ്ഥർക്കു അതു വിറ്റു അപ്പോസ്തലന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്നതിനു യാതൊരു മടിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പോസ്തലന്മാർ അതു ഓരോരുത്തർക്കും അവനവന്റെ ആവശ്യംപോലെ വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു.

ഈ അനുഭവത്തിൽ പങ്കാളികളായിത്തീർന്ന അനന്യാസും സഹീറയും തങ്ങളുടെ ഒരു നിലം വിലക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു. നിലം വിൽക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. ആ കാര്യം അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരോടും മറ്റുപലരോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകണം. നിലം വിലക്കുന്നതു ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു നടക്കുന്ന കാര്യമല്ലേ. നിലം വിറ്റു വില കയ്യിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു അങ്കലാപ്പ് അനന്യാസിനു അനുഭവപ്പെട്ടു. ‘ഇതു മുഴുവൻ കൊടുക്കണമോ?’ ആരോ തന്നോടു ചോദിക്കുന്നതുപോലെ. “കുറച്ചുകൊടുത്തിട്ടു ബാക്കി നിനക്കായി സൂക്ഷിച്ചു വെയ്ക്കുന്നതല്ലേ ബുദ്ധി” ആ ശബ്ദം അനന്യാസിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അലച്ചു. പക്ഷെ വിറ്റവരെല്ലാം മുഴുവൻ വിലയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാൽക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു വെയ്ക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്? “ഇത്ര വിലയ്ക്കാണ് നിലം വിറ്റത്; മുഴുവൻ വിലയാണിത്” എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി എത്ര സ്നേഹത്തോടു കൂടിയ ഉപദേശം. ആ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉറവിടം ഏതെന്ന് അവർ വിവേചിച്ചില്ല. അനന്യാസ് സഹീറയോടു തന്റെ ചിന്തകൾ പങ്കിട്ടു. സഹീറക്കും പൂർണ്ണയോജിപ്പ്, ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാതിരുന്ന ഐക്യതയാണ് അവർക്കു ഈ വിഷയത്തിൽ!

അനന്യാസിന്റെയും സഹീറയുടെയും ഹൃദയം കീഴടക്കുവാനുള്ള സാത്താന്റെ തന്ത്രം വിജയം കണ്ടു. ദ്രവ്യാഗ്രഹം അവർക്കു വിനയായിത്തീർന്നു. നിലം വിറ്റുകൊടുക്കുവാൻ അപ്പോസ്തലന്മാർ ആരോടും ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. “അതു വിലക്കും മുൻപെ നിന്റേതായിരുന്നില്ലയോ? വിറ്റശേഷവും നിന്റെ കൈവശം അല്ലാണതുവോ? എന്ന ചോദ്യത്തിൽ അതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. പരിശുദ്ധാത്മാവു നൽകിയ പ്രേരണയിലാണ് വിറ്റവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. അവരാരും കള്ളത്തരം കാണിച്ചില്ല.

ദ്രവ്യാഗ്രഹം വിട്ടൊഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം പാതിവഴിയിൽ തകർന്നുപോകും എന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പു കർത്താവു ഈ സംഭവത്തിലൂടെ നമുക്കു നൽകുന്നില്ലേ? സത്യദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനു “സത്യസന്ധത” നമ്മുടെ സ്വഭാവമായിത്തീരണം എന്നതു നിർബന്ധമല്ലേ? കള്ളം പറയുന്നതിനും, കള്ളത്തരങ്ങൾ, അഴിമതി ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതിനും ദ്രവ്യാഗ്രഹമല്ലേ കാരണമാകുന്നത്?

അവർ ലഭിച്ച വിലമുഴുവൻ അപ്പോസ്തലന്മാരെ ഏല്പിച്ചു. “കാൽക്കൽ വെച്ചു” എന്ന പ്രയോഗം അപ്പോസ്തലന്മാർക്കു ഉചിതമാം വണ്ണം ചിലവഴിക്കുവാൻ പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി എന്നാണ്. അപ്പോസ്തലന്മാരും അതിൽ നിന്നും കൈയിട്ടുവാരിയില്ല. ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ ആവശ്യംപോലെ പകുത്തു കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

അനന്യാസും സഹീറയും നിലംവിറ്റതു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ തന്നെയാണ് എന്നാണു ഞാൻ കരുതുന്നത്. അതിനാൽ തെറ്റു ചെയ്തതു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെതിരെയായിരുന്നു. “പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു വ്യാജം കാണിപ്പാനും” എന്നു പത്രോസ് പറയുന്നതിൽ നിന്നും നമുക്കു അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം. ദൈവം നൽകിയ പ്രേരണ വ്യക്തിപരമായിരുന്നു. ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തെ ജയിച്ചു മുന്നേറുവാനുള്ള അവസരമായിരുന്നു അത്.

“ദ്രവ്യാഗ്രഹം സകലവിധ ദോഷത്തിനും മൂലമല്ലോ” (1 തിമൊ 6:10) എന്നതു എത്രയും ശരി. ദ്രവ്യാഗ്രഹം വിട്ടൊഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം പാതിവഴിയിൽ തകർന്നുപോകും എന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പു കർത്താവു ഈ സംഭവത്തിലൂടെ നമുക്കു നൽകുന്നില്ലേ? സത്യദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനു “സത്യസന്ധത” നമ്മുടെ സ്വഭാവമായിത്തീരണം എന്നതു നിർബന്ധമല്ലേ? കള്ളം പറയുന്നതിനും, കള്ളത്തരങ്ങൾ, അഴിമതി ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതിനും ദ്രവ്യാഗ്രഹമല്ലേ കാരണമാകുന്നത്? ദൈവമക്കൾക്കു മതിയായ മുന്നറിയിപ്പ് ഈ സംഭവത്തിൽ ഉണ്ട്.

സഹീറ നല്കുന്ന പാഠം

“സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം കൈവശമാക്കിയതു എന്ത്?” എന്നാണല്ലോ പത്രോസ് അനന്യാസിനോടു ചോദിച്ചത്. “ജീവന്റെ ഉത്ഭവകേന്ദ്രമായ ഹൃദയത്തെ സകല ജാഗ്രതയോടുകൂടെ കാക്കണം (സദൃശ്യം 4:23) എന്നുള്ള പ്രബോധനം നാം മറക്കുവാൻ പാടില്ല. സാത്താന്റെ നോട്ടം നമ്മുടെ ഹൃദയം കൈവശപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്. അതൊരിക്കലും സംഭവിക്കുവാൻ പാടില്ല. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പിശാചിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തന്ത്രമാണ് “ദ്രവ്യാഗ്രഹം” എന്നത്. ദ്രവ്യാഗ്രഹം വിട്ടോടുവാൻ ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം നാം ഓരോരുത്തരും ചെയ്തേ പറ്റൂ; ആരും അതു നിസാരമായി കാണുവാൻ പാടില്ല.

ദൈവം വ്യാജത്തെ വെറുക്കുന്നു. പിശാചാണ് ഭോഷ്ക്കിന്റെ പിതാവ്. കപടഭക്തി ഭോഷ്ക്കിന്റെ ഉൽപന്നമാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ അനായാസമായി എത്രവേഗം വ്യാജത്തിലേക്കു തിരിയാം എന്നുള്ളതു നാം മനസ്സിലാക്കണം. അനന്യാസിനും സഹീറക്കും തൽക്ഷണം ശിക്ഷ നൽകി ദൈവം വ്യാജത്തെ എത്രമാത്രം വെറുക്കുന്നു എന്നു മുന്നറിയിപ്പു നല്കി. പാപത്തോടു യാതൊരു സന്ധിയും ദൈവത്തിനില്ല. കൃപായുഗത്തിലും അവൻ തീഷ്ണതയുള്ള ദൈവംതന്നെയാണ്. പിന്നീടു ദൈവം തൽക്ഷണം ശിക്ഷ നല്കിയില്ല എന്നതു ശരി; പക്ഷെ ന്യായവിധിയുടെ മുന്നറിയിപ്പു ദൈവം നല്കി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മൂന്നു മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം സഹീറ പത്രോസിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി. ഒരു പക്ഷെ ഭർത്താവു പോയിട്ട് എന്തായി എന്നറിയുവാൻ വന്നതായിരിക്കാം. “ഇത്രയ്ക്കോ നിങ്ങൾ നിലംവിറ്റത്?” പത്രോസ് അവളോടു ചോദിച്ചു. “അതേ, ഇത്രയ്ക്കു തന്നെ” എന്നവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. അവരുടെ റിഹേഴ്സൽ നന്നായിരുന്നു. വ്യാജം പറയുവാൻ തമ്മിൽ ഒത്തു, അതിൽ അവർ പരിശീലിച്ചു മിടുകരായി. പക്ഷെ സർവ്വജ്ഞാനിയായ

ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഇതു വിലപ്പോകുമോ? സാത്താന്റെ ഒത്താശ കേൾക്കുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ അന്ധരും അജ്ഞരുമായിത്തീരുകയാണ്.

പത്രോസ് അവളോടു: കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തതു എന്ത്? (അപ്പോ. പ്രവൃത്തി 5:9). വാസ്തവത്തിൽ അവൾക്കു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവസരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യചോദ്യത്തിൽ അവൾ സത്യം തുറന്നുപറഞ്ഞ് അനുതപിച്ചു എങ്കിൽ അവൾ രക്ഷപ്പെടുമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നു. “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുത്” (മത്തായി 4:7) എന്ന വചനം ഉദ്ധരിച്ചു യേശു പിശാചിനോട് എതിർത്തു നിന്നു. വിലയിൽ കുറച്ചു എടുത്തു മാറ്റിവെയ്ക്കുവാൻ സാത്താൻ ഹൃദയത്തിൽ ആശയും പ്രേരണയും കൊടുത്തപ്പോൾ അവർ പിശാചിനോട് എതിർത്ത് നിലുറങ്ങുമായിരുന്നു. അതിനു പകരം കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ അവർ തമ്മിൽ ഐക്യപ്പെടുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. പ്രിയരെ ഈ അബദ്ധം ഒരു കാര്യത്തിലും നമുക്കു സംഭവിക്കരുത്. സഹീറയുടെ കാപട്യം അവളുടെ നാശത്തിനു കാരണമായി.

ക്രീസ്തീയ ജീവിതം പ്രകാശത്തിൽ നടക്കുന്നതാണ്. കാപട്യത്തിനും വ്യാജത്തിനുമൊന്നും അവിടെ അശേഷം സ്ഥാനമില്ല. എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയം നിർമ്മലമായിരിക്കണം; വാക്കുകൾ സത്യമായിരിക്കണം. ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സത്യവും നീതിയും വിശ്വസ്തതയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ലാഭേച്ഛയില്ലാതെ ദൈവപ്രസാദത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായി ജീവിക്കണം. ഭൂമിയിൽ ലഭിക്കുന്ന പേരിനേക്കാളും പ്രശസ്തിയെക്കാളും സ്ഥാനത്തെക്കാളും വലുത് സ്വർഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന അംഗീകാരമാണെന്ന് വളരെ ബോധപൂർവ്വം ഓർക്കണം. ഇതു കരുതിക്കൊള്ളുവാൻ നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും ദൈവം സഹായിക്കട്ടെ. ●

ദ്രവ്യാഗ്രഹം ഭയാനകമായ ഒരു വിഷയമാണ്. അതു മനുഷ്യന്റെ കണ്ണുകളെയും കാതുകളെയും പ്രവർത്തനരഹിതമാക്കും. അത് അവനെ ഒരു വന്യമൃഗത്തെക്കാൾ കഠിന ഹൃദയനാക്കും. മനസ്സാക്ഷി, സുഹൃത്ബന്ധങ്ങൾ, കൂട്ടായ്മ, ആത്മരക്ഷ എന്നിവയൊന്നും ദ്രവ്യാഗ്രഹിയുടെ പരിഗണനയിലുണ്ടാവില്ല.

ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം

പണം അധികസമയം എന്നോടൊപ്പം ആയിരിക്കാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം അതു മെല്ലെ എന്നെ കുത്തിച്ചു ചാവലാക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അത് ഇഴഞ്ഞ് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടും.

ജോൺ വെസ്ലി

സാജു മാത്യു

അനുഗ്രഹത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പടവുകൾ

പിന്നെ അവർ പടവുകളെ കരയ്ക്ക് അടുപ്പിച്ച് സകലവും വിട്ട് അവനെ അനുഗമിച്ചു (ലൂക്കോസ് 5:11)

യോനാഥാൻ എഡ്വേർഡ് വലിയ കോലാഹലമുണ്ടാക്കി പ്രസംഗിക്കുന്ന ആളല്ലായിരുന്നു. ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗം എഴുതി വായിക്കുകയായിരുന്നു. വസൂരി ബാധിച്ചിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം അത്രയൊന്നും സുന്ദരമല്ലായിരുന്നു. കണ്ണുകൾക്കു കാഴ്ച കുറവായിരുന്നതിനാൽ കട്ടിയുള്ള കണ്ണട വേണ്ടിയിരുന്നു. സ്റ്റേജുകളിൽ ഓടിച്ചാടി അലറിക്കൂവി പ്രസംഗിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തെ ഉണർവ്വു പ്രസംഗകരെ കണ്ടിട്ട്, സ്റ്റേജിൽ അനങ്ങാതെ നിന്നു പ്രസംഗമെഴുതിയ കടലാസ്സു മുഖത്തോടടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചു വായിക്കുന്ന പ്രസംഗകന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ഉണർവുണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുമോ?

പിന്നെയുമുണ്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ യോനാഥാൻ എഡ്വേർഡ് ധാരാളം പ്രസംഗങ്ങളൊന്നും പ്രസംഗിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രസംഗം ആവർത്തിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു മടിയില്ലായിരുന്നു. 1741 ജൂലൈ എട്ടിനു അദ്ദേഹം ഒരു പ്രസംഗം പ്രസംഗിച്ചു. “തീക്ഷ്ണതയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കൈയിൽ വീഴുന്ന പാപിയുടെ അവസ്ഥ” (sinner in the hands of an angry God) എന്ന ആ പ്രസംഗം അദ്ദേഹം അയ്യായിരത്തോളം സ്റ്റേജുകളിൽ പ്രസംഗിച്ചുവത്രേ... 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒന്നാം വലിയ ഉണർവിന്റെ (The first great awakening) നായകരിലൊരാളായിരുന്ന യോനാഥാന്റെ ആ പ്രസംഗം കേട്ട് പതിനായിരക്കണക്കിനുള്ള പാപബോധത്തിൽ അലറിക്കരയുകയും അനുതപിച്ചു വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖനിഞ്ഞൊഴിലാളികളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രോതാക്കളിലധികവും!

സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നടക്കുന്നത് നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ, അതെല്ലാം അനുതാപത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകില്ല.

ലൂക്കോസ് 5:1-11 വരെ വേദഭാഗത്തു പത്രോസിന്റെ ജീവിത

വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു പാപി പിന്നെ കാണുന്നത് അവനെത്തന്നെ, അതായത് സ്വന്ത പാപത്തെയായിരിക്കും. പത്രോസ് യേശുവിൽ വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ കണ്ടു; തുടർന്നു ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അവനെത്തന്നെ കണ്ടു. ദൈവത്തെ കാണുന്നത് ആവശ്യം; ദൈവത്തെ കാണേണ്ടതുപോലെ- അവന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ- കാണേണ്ടത് അതിലും പ്രധാനം! എന്നാൽ, അതിലും പ്രധാനമാണു ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ പ്രകാശത്തിൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ കാണുന്നത്.

അനുഗമനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പടവുകൾ

ത്തിൽ വലിയൊരു അത്ഭുതം നടക്കുന്നു. ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ കഠിനപ്രയത്നം നടത്തിയിട്ടും ഒരു ചെറുമിനിനെപ്പോലും കിട്ടാതിരുന്ന സ്ഥലത്ത് യേശുവിന്റെ വാക്കിനു വലയിറക്കിയപ്പോൾ രണ്ടു പടകു മുങ്ങുമാറുകുവോളം നിറച്ചിട്ടും തീരാത്ത മീൻ! എന്താണു സ്വാഭാവികമായും നടക്കേണ്ടത്? നാം ചിന്തിക്കുന്നതനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ, പത്രൊസ് ഓടിച്ചെന്നു പറയണം. യേശുവേ, സമ്മതിച്ചു... നീ ദൈവം തന്നെ, ഇത്രയും മീൻ ഒരുമിച്ച് ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇനി നീ എന്നും എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ വേണം... എന്നും മീൻ കിട്ടുമല്ലോ.

എന്നാൽ ശീമോൻ പത്രൊസ് അങ്ങനെയാണോ പറയുന്നത്? “ശീമോൻ പത്രൊസ് അതു കണ്ടിട്ടു യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണു: കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകുകൊണ്ടു എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു” (ലൂക്കോസ് 5:8). എന്റെ കൂടെ താമസിക്കണമെന്നല്ല, എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ എന്നാണു പത്രൊസ് അത്ഭുതം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പറയുന്നത്. കാരണമെന്ത്? ‘ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകുകൊണ്ട്! ഇതാണ് അനുതാപം!

ഇവിടെ പത്രൊസിനുണ്ടാകുന്ന ദർശനത്തിൽ (Theophany) കൃത്യതയുള്ള രണ്ടു തിരിച്ചറിവുകൾ അവനുണ്ടാകുന്നു. ഒന്ന്, യേശു ആരാണ് എന്നുള്ള വ്യക്തമായ തിരിച്ചറിവ്; രണ്ട്, അവൻ ആരാണെന്ന വ്യക്തമായ തിരിച്ചറിവ്!

കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ അനുഗമനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പടവുകൾ, യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ തിരിച്ചറിവുകളുടെ (realisation) വളർച്ചയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. തിരിച്ചറിവുകൾ യേശുവിനോടുള്ള അയാളുടെ മനോഭാവത്തെ (attitude) മാറ്റിമറിക്കുന്നു. മനോഭാവം മാറുന്നതനുസരിച്ച് ബന്ധവും (relation) പക്വമായി (mature) ത്തിരുന്നു.

തന്റെ പടകിൽ ഒന്നു കയറിനിൽക്കാൻ അപേക്ഷിക്കുന്ന വ്യക്തിയായാണ് പത്രൊസ് യേശുവിനെ ആദ്യം കാണുന്നത്, തന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു വരുന്ന വ്യക്തി! എന്നാൽ പടകിൽ നിന്നു കൊണ്ടുള്ള യേശുവിന്റെ പ്രസംഗം പത്രൊസിനെയും സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്! ആളുകൾ പിരിഞ്ഞുപോയിട്ടും യേശു മടങ്ങിപ്പോകാതെ അവന്റെ ഇല്ലായ്മകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു നിന്നപ്പോൾ, പത്രൊസ് യേശുവിൽ ആർദ്രതയുടെ ഒരു മുഖം കണ്ടു. വലിയ മീൻ

പിടുത്തം അവനിൽ വലിയ ആഹ്ലാദമുണ്ടാക്കിയെന്നതു നേർ; എന്നാൽ, അതു അവനിൽ ‘സംഭ്രമ’വുമുണ്ടാക്കി (ലൂക്കോസ് 5:9). യേശു സാധാരണക്കാരനല്ലെന്നും അവൻ ദൈവമാണെന്നും അവൻ മനസിലാക്കി. ഇതാണു തിരിച്ചറിവുകളുടെ വളർച്ച.

ഒരു ഏഴയെപ്പോലെ തന്റെ സഹായമാവശ്യപ്പെട്ടുവന്ന യേശു ദൈവമാണെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവാണു പത്രൊസിന്റെ ജീവിതത്തെ മാറ്റിമറിച്ചത്. ആദ്യം അവൻ യേശുവിനെ വിളിക്കുന്നത്. ‘നാഥാ’ (ലൂക്കോസ് 5:5) എന്നാണ്. ശരിക്കും അവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്ക് ‘ഗുരു’ (Epistata) എന്നാണ് ‘ഉപദേശി’ എന്നു വിളിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ലഘുവായ വാക്കാണ് Epistata . എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവൻ യേശുവിനെ വിളിക്കുന്നത് ‘റബ്ബി’ എന്നു പോലുമല്ല; കർത്താവേ (kurie) എന്നാണ്. തന്നെയല്ല, അവനിപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ പാദത്തിങ്കൽ മുട്ടിന്മേൽ വീണുകിടക്കുകയാണ്. ശരിയായ ആരാധന ഇതുതന്നെ.

എന്താണു പത്രൊസിന്റെ പ്രാർഥന? “മീൻ തന്ന കർത്താവേ, എനിക്കൊരു വീടുടെ തരണേ” എന്നാണോ? അവനിപ്പോൾ മീനും വീടുംമല്ലാം മറന്നു. ദൈവത്തെ കാണുന്നതു നല്ലകാര്യം. എന്നാൽ, ദൈവത്തെ എങ്ങനെ കാണുന്നുവെന്നതും പ്രധാനമാണ്. ഇപ്പോൾ പത്രൊസ് യേശുവിനെ കാണുന്നത്, തന്നെ കാണുന്ന തന്റെ പാപങ്ങളെയെല്ലാം കാണുന്ന അഗ്നിജ്വാലയ്ക്കൊത്ത കണ്ണുള്ളവനായാണ്!

ഒരു പാപി ദൈവത്തെ കാണുന്നത് അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കണം. ആർദ്രതയുള്ള, മനസ്സലി വുള്ള ദൈവത്തെ കാണുന്നതിനു മുമ്പു പാപി വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ കണ്ടിരിക്കണം. യേശു യോവ് 6-ാം അധ്യായം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് R.C Sproul പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്. വേദപുസ്തകം പറയുന്നു, “സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ” അവൻ പരിശുദ്ധൻ” എന്നു മാത്രമല്ല “പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ” എന്നുമല്ല “പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ!” ദൈവം സ്നേഹമാണ് സ്നേഹമാണ് സ്നേഹമാണ്’ എന്നോ, ‘കരുണയാണ്, കരുണയാണ് കരുണയാണ് എന്നോ, ‘ക്രോധമാണ് ക്രോധമാണ് ക്രോധമാണ് എന്നോ, ‘നീതിയാണ് നീതിയാണ് നീതിയാണ്’ എന്നോ അല്ല; ദൈവം “പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ” എന്നാണു ബൈബിൾ പറ

റോയി മാർക്കര

വിസ്മയകരമായ അത്ഭുതം

അത്ഭുതങ്ങൾ എന്നും മനുഷ്യനെ ആകർഷിക്കുന്നു. മതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലായാലും, സ്പോർട്സിലായാലും കലയിലായാലും അത്ഭുതകരമായ പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുന്നവർക്ക് ആരാധകർ ഏറെയുണ്ടാകും. യേശുവിന്റെ കാലത്തെ അപഗ്രഥിച്ചാലും യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ കൂടിയ വലിയ പുരുഷാരത്തിൽ വലിയ ഒരു പങ്കിനും ആവശ്യമായിരുന്നത് അത്ഭുതങ്ങളായിരുന്നു. കണ്ണിനു കൗതുകവും, മനസ്സിനു ആനന്ദവും നൽകുന്ന പലതിൽ ഒന്നായി ഇതിനെയും കണക്കാക്കാം. ശാശ്വതമായ ഒരു ഫലം ഇതിലൂടെ ആർക്കും ലഭിക്കുന്നില്ല. യേശു സൗഖ്യമാക്കിയതുപോലെ അത്ഭുതകരമായ രോഗസൗഖ്യങ്ങളാണെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിയുടെ ലോകത്തിലെ ആയുഷ്കാലമാണ് അതിന്റെ പരമാവധി കാലപരിധി, അവിടം കൊണ്ടു എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

എന്താണ് യഥാർത്ഥ അത്ഭുതം. യേശുക്രിസ്തുവാണ് ലോകം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുത പുരുഷൻ. അത് ധാരാളം അത്ഭുതങ്ങൾ താൻ ചെയ്തതുകൊണ്ടല്ല. യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെ ശരിയായി വിലയിരുത്തി ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി ഏതാണ് അതിൽ ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം എന്നു കണ്ടെത്താനാവുമോ? വാസ്തവത്തിൽ യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളേക്കാൾ വലിയ അത്ഭുതം യേശു തന്നെയാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലാകാൻ സ്വയം താഴ്ത്തിയ യേശുവാണ്. അതിനു സമാനമായ മറ്റൊരത്ഭുതം കൂടിയുണ്ട്. അത് മനുഷ്യരായ നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനു തുല്യരാക്കുന്ന ദൈവിക പദ്ധതിയാണ്. ആദ്യത്തേത് ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞ അത്ഭുതം, രണ്ടാമത്തേത് ഇന്നു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അത്ഭുതം. ഈ അത്ഭുതത്തിനു വിധേയപ്പെടാൻ ദൈവം നമ്മെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന യേശുവിന്റെ താഴ്മയുടെ ഭാവം ജീവിതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നവർക്കേ ക്രിസ്തുതുല്യരാകുന്ന അത്ഭുതത്തിനു പാത്രമാകാൻ കഴിയൂ. അത് ഒരു നിമിഷത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. മുഴുജീവിതംകൊണ്ടും സാധിച്ചെടുക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. യേശുവിനെ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവും കർത്താവുമായി അംഗീകരിച്ച് അവനെ ആശ്ലേഷിച്ച ഒരു നിമിഷം നമുക്കുണ്ട്. അപ്പോൾ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ താഴ്മയെയും ഏറ്റുകൊള്ളുകയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവുമായി അന്നു ഒന്നിച്ചുനടന്നുതുടങ്ങിയ ആ യാത്രയുടെ ഓരോ നിമിഷവും ആ താഴ്മയിൽ തന്നെ നാം നടക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അത് ഒരു നിമിഷത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. മുഴുജീവിതംകൊണ്ടും സാധിച്ചെടുക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. യേശുവിനെ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവും കർത്താവുമായി അംഗീകരിച്ച് അവനെ ആശ്ലേഷിച്ച ഒരു നിമിഷം നമുക്കുണ്ട്. അപ്പോൾ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ താഴ്മയെയും ഏറ്റുകൊള്ളുകയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവുമായി അന്നു ഒന്നിച്ചുനടന്നുതുടങ്ങിയ ആ യാത്രയുടെ ഓരോ നിമിഷവും ആ താഴ്മയിൽ തന്നെ നാം നടക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വിസ്മയകരമായ അത്ഭുതം

ഒരുപക്ഷേ, നമ്മുടെ ആത്മിക ജീവിതവും ആത്മികശുശ്രൂഷകളും ഫലപ്രദമാകാതെ ഏറെക്കുറെ നിർജീവമാകുന്നതുപോലെയുള്ള കാലഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നുവരാം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ താഴ്മയുടെ ഭാവം നമ്മിൽ നിന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ തീർച്ചയായും അങ്ങനെ സംഭവിക്കാം. പുറത്തുള്ള മനുഷ്യർക്ക് അത് ബോധ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും നമ്മിലെ നിർജീവാവസ്ഥ നമുക്കു നന്നായി ബോധ്യപ്പെടും. അതിനെ അവഗണിച്ച് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആത്മിക ജീവിതത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷയുടെയും ശൈലി അനുകരിച്ചുവേണമെങ്കിൽ കുറെക്കാലം മുമ്പോട്ടു പോകാം. മനുഷ്യർ തിരിച്ചറിയാത്ത വിധത്തിലുള്ള അനുകരണങ്ങളും അഭിനയങ്ങളുമായി മുന്നേറുന്ന ആ ജീവിതം ദൈവമുമ്പിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്നതു അവരവർക്കറിയാവുന്ന സത്യമാണ്. ഒരു പരിധി കഴിയുമ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിലും അതു വെളിപ്പെടും. അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത് എത്ര ലജ്ജകരമാണ്. എന്നാൽ എന്താണു നാം ചെയ്യേണ്ടത്? രണ്ടാമത് ഒരവസരത്തിനായി ദൈവമുമ്പാകെ താഴ്ത്തുക. നമ്മുടെ ദൈവം മനസ്സിലിറങ്ങുന്നവനും രണ്ടാമതൊരു അവസരം അനുവദിക്കുന്നവനുമാണ്. നാം മനപ്പൂർവ്വമായി സ്വയം തിരുത്തുവാൻ തയ്യാറായാൽ മടങ്ങിവരവിനെ അംഗീകരിക്കുന്നവനും നമുക്ക് അവസരങ്ങളെ നീട്ടിത്തരുന്നവനുമാണു ദൈവം. നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ അവസരങ്ങളെയും പരാജയങ്ങളെയും ഓർത്തു മനസ്സു കലങ്ങി, വിഷണ്ണരായി നിഷ്ക്രിയരായി ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ നമ്മെ കാണാനല്ല ദൈവത്തിന് ആഗ്രഹം. നമ്മുടെ പരാജയങ്ങളിൽനിന്നും ദൃഷ്ടി മാറ്റി സ്നേഹവാനായ ദൈവത്തിന്റെ മുഖത്തേക്കാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പരാജയങ്ങളുടെ പാതയിൽനിന്നും നാം പുറത്തുവരും. സ്വയം തിരുത്തുവാൻ തയ്യാറായി വിനയത്തോടെ കർത്താവിനു ലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മെ തുടർന്നു നയിക്കുവാനുള്ള ഒരു ദിശ കർത്താവിന്റെ പക്കലുണ്ടായിരിക്കും. ഉദ്ദേശരഹിതമായ പാഴ്നീക്കങ്ങളൊന്നും കർത്താവിനില്ല. ദൈവമുമ്പിൽ വിനയപ്പെടുകയും വിധേയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരെ കർത്താവു നയിക്കുന്ന പാതയിൽ ഒരു സാധ്യതയും കാണാൻ മനുഷ്യനു കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരും, എന്നാൽ കർത്താവിനു പദ്ധതികളുള്ള വഴിയായിരിക്കും അത്. ദൈവശബ്ദത്തെയും നിയോഗത്തെയും അനുസരിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. ദൈവത്തിന്റെ ഹിതത്തിനും പദ്ധതികൾക്കുമൊപ്പം എന്താനാവാതെ പലരും പരാജയപ്പെടാറുണ്ട്,

നാം മനപ്പൂർവ്വമായി സ്വയം തിരുത്തുവാൻ തയ്യാറായാൽ മടങ്ങിവരവിനെ അംഗീകരിക്കുന്നവനും നമുക്ക് അവസരങ്ങളെ നീട്ടിത്തരുന്നവനുമാണു ദൈവം

അതിന്റെ കാരണം ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതികളുടെ അപ്രായോഗികതയോ നമ്മുടെ പ്രാപ്തിക്കുറവോ അല്ല നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിലെ പാളിച്ചയായിരിക്കും. നമ്മുടെ പ്രാപ്തിക്കുമീതെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തെടുക്കുവാനുള്ള അഭിഷേകം തരുന്നവനാണു ദൈവം. എന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രകൃതത്താൽ അതിനെ തള്ളിക്കളയരുത്, അതിനെ നിർവീര്യമാക്കരുത്. നമ്മുടെ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിലല്ലല്ലോ നമ്മുടെ ആശ്രയം. അതു ദൈവം പകരുന്ന പ്രാപ്തിക്കു പകരമാവുകയില്ല. നാം പലപ്പോഴും ഇത് അവഗണിച്ച് നമ്മുടെ പ്രാപ്തിക്കുറവും സാഹചര്യങ്ങളും, കൃപാവരങ്ങളുടെ 'പരിമിതി'യും, മറ്റുപോരായ്മകളും പഴിപറഞ്ഞ് അവയുടെ മറവിൽ നിസംഗരായി ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ദൈവം പകർന്നു തന്നിട്ടുള്ള അഭിഷേകത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ ശുശ്രൂഷയിലും പ്രവർത്തനത്തിലും പ്രകടമാകാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതു കൃപ പകർന്നുതന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. നഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തിയതിന്റെ പിന്നിലെ ന്യായീകരണങ്ങളൊന്നും ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലപ്പെടാറില്ല. അതിനാൽ ദൈവം സന്തോഷിക്കുകയില്ല. തിരുത്തലുകൾക്കായി ദൈവശബ്ദം കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ ചെവികളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ തുറക്കാത്ത പക്ഷം തിരുത്തലുകൾക്കുള്ള ആഹ്വാനം കേൾക്കാതെ പോകും. ഇത്തരക്കാർക്കു ദൈവസാന്നിധ്യം അനുഭവപ്പെടുകയുമില്ല. നമ്മുടെ തുടക്കത്തെക്കാൾ അവസാനം ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കണം, അതാണു ദൈവത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ. ആയതിനാൽ താഴ്മയുടെ ഈ പാഠവും തിരിച്ചറിയും ഏറ്റുകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ ആത്മിക ജീവിതം അപകടത്തിലായിരിക്കും അവസാനിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പിന്നിലെ പരമമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലൊന്ന് നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക എന്നതാണ്, നമ്മെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി ക്രിസ്തു തുല്യരാക്കുക. ആത്മാവിന്റെ ഒമ്പതു ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒമ്പതു വരങ്ങളെക്കുറിച്ചും വചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവയിൽ ഫലങ്ങളാണ് പ്രധാനം, വരങ്ങൾ താൽക്കാലികമാണ്.

നെഞ്ചി എം ജോൺ

ആത്മീയ ശുഭ്രത

“പ്രിയനെ നിന്റെ ആത്മാവ് ശുഭമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീ സകലത്തിലും ശുഭമായും സുഖമായും ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു”(3 യോഹന്നാൻ 1-2).

ഒരു ദൈവപൈതൃകമെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട ദൈവം ആശ്രയിക്കുന്നത് അവൻ സകലത്തിലും ശുഭമായി ഇരിക്കേണം എന്നാണ്. ശുഭമായിരിക്കണം എന്നതിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ prosper എന്ന വാക്കാണുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്, ഓശാനാ പരിഭാഷയിൽ ‘സുഖസ്ഥിതി’ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സകലത്തിലും ശുഭമായിരിക്കേണം എങ്കിൽ ഒന്നാമത് നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നാം ശുഭമായിരിക്കേണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സങ്കീർത്തനക്കാർ ‘കർത്താവേ ഞങ്ങൾക്ക് ശുഭ്രത നൽകേണമേ’ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (118:25).

നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നാം ശുഭമായിരിക്കാൻ ജീവിതത്തിൽ പാലിക്കേണ്ടുന്ന ചില വിഷയങ്ങളാണ് ദാനിയേലിന്റെ ജീവിതത്തെ ആധാരമാക്കി ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

1. പ്രമാണത്തിൽ നിലനിൽക്കുക.

‘എന്നാൽ രാജാവിന്റെ ഭോജനം കൊണ്ടും അവൻ കൂടിക്കുന്ന വീഞ്ഞു കൊണ്ടും തന്നെ ഞാൻ അശുദ്ധമാക്കിയില്ല എന്നു ദാനിയേൽ ഹൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു. തനിക്കു അശുദ്ധി വരുത്താൻ ഇടവരുത്തരുതെന്ന് ഷണ്ഡാധിപനോട് അപേക്ഷിച്ചു’ (ദാനിയേൽ 1:8).

പ്രിയ ദൈവമക്കളേ, ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ജീവിത വിശുദ്ധി എല്ലാം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന, എല്ലാം കളഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ വന്നുചേരാം. ഇവിടെ അത്തരം ഒരു ഗുരുതര പ്രതിസന്ധിയിലാണ് ദാനിയേൽ,

ഹന്നയാവും, മീശായേൽ, അസര്യാവും എന്നീ നാലു എബ്രായബാലന്മാർ. അപ്പോൾ അവർക്ക് ഏകദേശം പതിനാറു വയസ്സു പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ദാനിയേലും കൂട്ടുകാരും ചേർന്ന് എടുത്ത ഈ തീരുമാനം വലിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കു കാരണമാകുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അതു ദൈവത്തിനു പ്രസാദമായിത്തീർന്നു. രാജകീയ ഭോജനം കൊണ്ടും വീഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്നെത്താൻ അശുദ്ധമാക്കുകയില്ല എന്ന ദൃഢതീരുമാനം എടുത്തതിനാൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം അവരോടുകൂടെയിരുന്ന് അതു പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ അവരെ സഹായിച്ചു. പയറുവർഗങ്ങൾ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സന്ധ്യഭോജനവും വെള്ളവുമാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടത് (1:13). പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് അവരെ പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവർ രാജഭോജനം കഴിച്ച മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ പുഷ്ടിയുള്ളവർ എന്നു കണ്ടു (1:15).

ഇതുപോലെയുള്ള നിർണ്ണായക സന്ദർഭങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ പ്രമാണത്തെക്കുറിച്ച് ഏറിയ നിശ്ചയമുള്ളവരായി ‘ഞാൻ എന്നെ അശുദ്ധമാക്കിയില്ല’ എന്നു തീരുമാനിച്ചു ഉറച്ചു നിൽക്കാൻ നമുക്കും കഴിയുമെങ്കിൽ നാമും ശുഭ്രതയുള്ളവരും വിശിഷ്ടരും ആയിരിക്കും. (ദാനിയേൽ 1:20, 21)

2. കൂട്ടായ്മാബന്ധം

അവരുടെ പരിശീലന കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതികഠിനമായ ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു അവർ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നത് (2:1-30). ബാബേൽ രാജാവു കണ്ട സ്വപ്നവും അർഥവും അറിയിക്കുവാൻ വിദാന്മാർക്കു കഴിയാതെവന്നു. അങ്ങനെയായാൽ അവരെ കൊന്നുകളയുമെന്നു

ആത്മീയ ശുഭ്രത

രാജാവു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ ദാനിയേൽ വീട്ടിൽ ചെന്നു, താനും കൂട്ടുകാരും ബാബേലിലെ ശേഷം വിദാന്മാരോടുകൂടെ നശിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഈ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ച് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്റെ കരുണ അപേക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കൂട്ടുകാരായ ഹനന്യാവോടും മീശായേലിനോടും അസര്യാവോടും കാര്യം അറിയിച്ചു (2:17-18). ദാനിയേലും കൂട്ടുകാരും ഏക ഹൃദയമുള്ളവരായി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാർഥിച്ചു, അങ്ങനെ ആ രഹസ്യം ദാനിയേലിനു രാത്രി ദർശനത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു. ദാനിയേലിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തോടെയുള്ള ഇടപെടൽ നിമിത്തം പ്രശ്നം ഭംഗിയായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. തനിക്കു യാതൊരു അമാനുഷ ശ്രേഷ്ഠതകളും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞ് തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (2:28-30).

നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലും ശുശ്രൂഷയിലും പ്രതിസന്ധികളും പോരാട്ടങ്ങളും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും സംഭവിക്കാം, എന്നാൽ അതിന്റെ നടുവിൽ ഏതു സമയത്തും നമ്മോടുകൂടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ മുട്ടുമടക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള സമാനമനസ്കരായ ഒരു കൂട്ടം നമ്മോടൊപ്പം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് സഭയിലായാലും എവിടെയായാലും നമുക്ക് ശുഭമായിരിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരും. നമ്മെ താഴ്ത്തുവാനും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി ഉയർത്തുവാനും നാം എപ്പോഴും ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കണം. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവും തന്റെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷാ സമയത്ത് പലപ്പോഴും ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നും മൂന്നു പേരെ മാത്രം (പത്രോസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ) കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ പല സന്ദർഭങ്ങൾ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുന്നു.

3. മനുഷ്യനാലുള്ള മാനവും സമ്മാനവും ആഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക.

യരുശലേം ദൈവാലയത്തിലെ ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുപോന്നത് നെബൂക്കദ്നേസെർ ആയിരുന്നു വെങ്കിലും അവൻ ഒരിക്കലും അതിനെ അനാദരിച്ചില്ല. പക്ഷേ അവന്റെ മകനായ ബേൽശസർ തന്റെ പ്രൗഢി കാണിക്കാനായി തന്റെ മഹത്തുക്കളിൽ ആയിരം പേർക്ക് ഒരു വലിയ വിരുന്നൊരുക്കി അവർ കാണുകെ മന്ദിരത്തിൽനിന്നും കൊണ്ടു വന്ന പാത്രങ്ങളിൽ വീഞ്ഞുകുടിച്ചു, അന്യദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചു (5:1-4). ഉടനെ അവന്റെ ശിക്ഷാവിധി ദൈവം ചുവരിന്മേൽ എഴുതി. എല്ലാവർക്കും സംഭ്രമം പിടിച്ചു. അപ്പോൾ രാജ്ഞിയെ ഭോജനശാലയിലേക്കു വിളിപ്പിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്

ദാനിയേലിനെ വിളിപ്പിച്ചു, എഴുത്തു വായിച്ച് അർഥം ബോധിപ്പിച്ചാൽ വലിയ പദവിയും സമ്മാനങ്ങളും തന്ന് ആദരിക്കാമെന്ന് രാജാവു പറഞ്ഞു. 'ദാനങ്ങൾ തിരുമേനിക്കുതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ; സമ്മാനങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തനു കൊടുത്താലും (5:17). ആവർത്തനം 16:19ൽ സമ്മാനം ജ്ഞാനികളുടെ കണ്ണു കുരുടാക്കയും നീതിമാന്മാരുടെ കാര്യം മറിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ ഒരു ദൈവ പൈതൽ അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതു മണ്ഡലത്തിലും സമ്മാനമോ ദാനമോ ആഗ്രഹിക്കാത്തവനായിരിക്കണം. പ്രത്യേകിച്ച് സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ ഇരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും, നേതൃസ്ഥാനത്ത് നിലക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകരും ഈ കാര്യം വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കരുതി കൊള്ളേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവർക്ക് ആത്മാവിൽ എപ്പോഴും ശുഭമായിരിക്കാൻ സാധിക്കും.

4. പ്രാർഥനാ ജീവിതം.

ദാനിയേൽ ഉൽകൃഷ്ട മാനസ്സനായിരുന്നതിനാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ അസൂയക്കു അതു കാരണമായിത്തീർന്നു. ഒരു വിദേശിയായ ദാനിയേലിനെ ഏതു വിധേനയും അപായപ്പെടുത്തുവാൻ അസൂയാലുക്കൾ തീരുമാനിച്ചു. രാജാവിനെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന് അക്കലത്ത് ജനം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ദാനിയേലിനെ കൂട്ടുകുവാൻ മുപ്പതു ദിവസത്തേക്ക് രാജാവിനോടു മാത്രമേ പ്രാർഥിക്കാവൂ എന്നും അതു ലംഘിക്കുന്നവനെ സിംഹഗൃഹയിൽ ഇടുന്നതാണെന്നും രേഖ എഴുതിപ്പിച്ചു (6:1-9). എന്നാൽ രേഖ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ദാനിയേൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ വീട്ടിൽ ചെന്നു - അവന്റെ മാളികമുറിയുടെ കിളിവാതിൽ യെരൂശലേമിനു നേരെ തുറന്നിരുന്നു- താൻ മുഖെ ചെയ്തു വന്നതുപോലെ ദിവസം മൂന്നുപ്രാവശ്യം മുട്ടുകുത്തി തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രാർഥിച്ച് സ്തോത്രം ചെയ്തു. പുതിയ ഒരു പ്രാർഥനായജ്ഞം തുടങ്ങുകയല്ല, മറിച്ച് താൻ എല്ലാദിവസവും ചെയ്തു വന്നിരുന്നതുപോലെ തുടർന്നും പ്രാർഥിക്കയാണു ചെയ്തത്.

പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതികൂലങ്ങളും വരുമ്പോൾ മാത്രമല്ല നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാർഥിക്കേണ്ടത്. അത് ഒരു ദൈവപൈതലിന്റെ ജീവിതചര്യയായിരിക്കണം. ദൈവസന്നിധിയിൽ മുട്ടുമടക്കുന്നവർ ലോകരുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുമടക്കേണ്ടി വരികയില്ല, അത് കർത്താവ് അനുവദിക്കയില്ല. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ കിളിവാതിൽ എപ്പോഴും യരുശലേമിന്

നേരെ, അഥവാ ദൈവസാന്നിധ്യത്തിനു നേരെ തുറന്നിരിക്കട്ടെ (സങ്കീ: 122:1,2,6). ഈ വാക്യങ്ങളിൽ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ യേശുശലോമിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു.

1. യേശുശലോമിനെ സന്തോഷത്തിനു കാരണമാണ്. ദൈവസാന്നിധ്യത്തിലേക്കു പോകാം എന്നു കേൾക്കുന്നതു തന്നെ സന്തോഷകാരണമാണ്.
2. യേശുശലോമിനെ കൂട്ടായ്മയുടെ സ്ഥാനമാണ്. കാലുകൾ വാതിലുകൾക്കകത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നതു കൂട്ടായ്മയെ കാണിക്കുന്നു.
3. യേശുശലോമിനെ സ്വൈര്യഹേതുവാണ്. പ്രാർത്ഥനാനിരതമായ ഒരു ജീവിതം ആത്മീയ ശുഭ്രതയ്ക്കു അനിവാര്യമാണ്.

ആകയാൽ എപ്പോഴും നമ്മുടെ കിളിവാതിൽ യേശുശലോമിലേക്ക് തുറന്നിരിക്കട്ടെ. അതായത്, ദൈവസഭയുടെ സമാധാനത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. എന്നാൽ നാം ശുഭ്രമായിരിക്കും.

5. കർത്താവിനേക്കാൾ മൂലം തിരിക്കുക.

അപ്പോൾ ഞാൻ ഉപവസിച്ചും രട്ടുടുത്തും വെണ്ണീറിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥനയോടും യാചനകളോടും കൂടെ അപേക്ഷിക്കേണ്ടതിനു ദൈവമായ കർത്താവിനേക്കാൾ മൂലം തിരിച്ചു (9:5).

പ്രശ്നങ്ങൾ, ഭാരങ്ങൾ, പ്രതികൂലങ്ങൾ എന്നിവ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വരുമ്പോൾ നാം നമ്മുടെ കർത്താവിനേക്കാൾ മൂലം ഉയർത്തണം. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു “ഞാൻ എന്റെ കണ്ണു പർവ്വതങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു”. നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കല്ല പിന്നെയോ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നവനിലേക്ക് കൺകൾ ഉയരണം. തിരകളിൽ ദൃഷ്ടി പതിച്ചതിനാൽ പ്രിയശിഷ്യനായ പത്രോസ് കടലിൽ താഴുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ എവിടെ നീ താണുവോ അവിടെത്തന്നെ നിന്നെ ഉയർത്തി നിറുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണ് നിന്റെ കർത്താവ്. അതു കൊണ്ടു തന്നെ സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു, അവനേക്കാൾ നോക്കിയവർ പ്രകാശിതരായി അവരുടെ മൂലം ലജ്ജിച്ചുപോയതുമില്ല. മീഖാ 7:7 പറയുന്നു ഞാനോ എന്റെ ദൈവത്തിനേക്കാൾ നോക്കും, എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവത്തിനായി കാത്തിരിക്കും എന്റെ ദൈവം എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കും. എങ്ങനെ നാം അവനേക്കാൾ മൂലം തിരിക്കണം? ഉപവസിച്ചും അനുതപിച്ചുംകൊണ്ട് ഈ നാളുകളിൽ അപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ നമുക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ നാം ആത്മാവിൽ ശുഭ്രമായിരിക്കും.

6. ദൃഢീകരിക്കുക.

ആ കാലത്ത് ദാനിയേൽ എന്ന ഞാൻ മൂന്ന്

നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കല്ല പിന്നെയോ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നവനിലേക്ക് കൺകൾ ഉയരണം. തിരകളിൽ ദൃഷ്ടി പതിച്ചതിനാൽ പ്രിയശിഷ്യനായ പത്രോസ് കടലിൽ താഴുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ എവിടെ നീ താണുവോ അവിടെത്തന്നെ നിന്നെ ഉയർത്തി നിറുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണ് നിന്റെ കർത്താവ്.

ആഴ്ചവട്ടം മുഴുവൻ ദൃഢീകരിക്കേണ്ടിരുന്നു (10:2,3). ഒരു ദൈവ പൈതൽ ദേശത്തെക്കുറിച്ച്, തലമുറയെക്കുറിച്ച്, സഭയെക്കുറിച്ച്, സമൂഹത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവഹിതപ്രകാരം ഹൃദയത്തകർച്ചയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനായിരിക്കണം. ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ ഉപവസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്കു മാത്രമേ അപ്രകാരമുള്ള ദൃഢിപ്പം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. ‘യേശുശലോമിന്റെ നടുവിൽ കൂടി ചെന്നു, അതിൽ നടക്കുന്ന സകല ജ്ഞാനങ്ങളും നിമിത്തം നെടുവീർപ്പിട്ട് കരയുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ നെറ്റികളിൽ ഒരു അടയാളം ഇടുക’ (യെഹെസ്കേൽ 9:4). വാസ്തവമായി ദൈവസഭയിൽ ഇപ്രകാരം ദൃഢീകരിക്കുന്ന പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ദൈവം എഴുന്നേല്പിക്കട്ടെ.

7. ഉറപ്പിക്കുന്നവനും ബലപ്പെടുത്തുന്നവനും.

‘ഞാനോ മേദ്യനായ ദാര്യാവേശിന്റെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ അവനെ ഉറപ്പിപ്പാനും ബലപ്പെടുത്തുവാനും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു’ (11:1).

ഒരു ദൈവപൈതൽ കർത്താവിൽ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രമല്ല അനേകരെ ബലപ്പെടുത്തുന്നവനും ആയിരിക്കും. പ്രിയ പുരുഷൻ ദാനിയേലേ ബലപ്പെട്ടിരിക്ക എന്ന് ദൈവദൂതൻ പറയുമ്പോൾ താൻ ബലപ്പെട്ടുക മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവരെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രാപ്തനാകുകയുണ്ടായിട്ടാണ് ചെയ്തത്. നമ്മുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും മറ്റുള്ളവരെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതും ശക്തീകരിക്കുന്നതും ആയിരിക്കണം എന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു (അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 27:23-25)

അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നാം രാജാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിലും അധികാരികളുടെ മുമ്പിലും മാനിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയാകും. ആകയാൽ ദാനിയേൽ ശുഭ്രമായിരുന്നതു പോലെ ശുഭ്രമായിരുന്നാൻ ഒരു നല്ല ഓഹരിക്കായി ഒരുങ്ങുവാനും (ദാനി: 12:13) കർത്താവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ കർത്താവ് വരുന്നു.

സുജിത് സൈമൺ

ബാലൻ നടക്കേണ്ട വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്ക

കഴിവുള്ള അനേകം കുട്ടികൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റായ വിലയിരുത്തലുകളാൽ ജീവിതത്തിൽ എങ്ങുമെത്താതെ പോയിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം ഏതെങ്കിലും മേഖലയിൽ കഴിവുകുറഞ്ഞവരാണ് സമൂഹം വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പല കുട്ടികളും പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയും ലഭിച്ചതുമൂലം ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒട്ടേറെയുണ്ട്.

ക്ലാസ് സീച്ചറായ ആനി തോംസൺ തന്റെ കുട്ടികളോട് ആദ്യമായി പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. എനിക്ക് നിങ്ങളിൽ ടെഡി ഒഴികെയുള്ള എല്ലാവരെയും നല്ല ഇഷ്ടമാണ്. ടെഡി; അവന്റെ വസ്ത്രം എപ്പോഴും അഴുക്ക് പുരണ്ടതായിരുന്നു. പഠനത്തിൽ വളരെ താഴ്ന്ന നിലവാരമായിരുന്നു അവനുണ്ടായിരുന്നത്. ആരോടും മിണ്ടാതെ അന്തർമുഖനായി ജീവിക്കുന്നവനായിരുന്നു അവൻ. കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷം അവനെ പഠിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ ഉത്തരപേപ്പർ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആ സീച്ചർ അങ്ങനെയൊരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത്. പരീക്ഷയിൽ എല്ലാ ചോദ്യത്തിനും തെറ്റായ ഉത്തരം നൽകി. പരാജിതൻ എന്ന പേരും ചുമന്ന് ജീവിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം താൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും ഇതുവരെയുള്ള പഠനഡയറി പരിശോധിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം ആ അധ്യാപികയ്ക്ക് ലഭിച്ചു. അപ്രകാരം അവർ ടെഡിയുടെ ഡയറിയും പരിശോധിക്കുന്നതിനിടയിൽ അത്ഭുതകരമായ ഒരു കാര്യം അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. അവന്റെ ഒന്നാം ക്ലാസിലെ ഡയറിയിൽ അന്നത്തെ ക്ലാസ് സീച്ചർ അവനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയത് അവർ വായിച്ചു. ഇത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. ടെഡി സമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. ഒട്ടേറെ കഴിവുകൾ അവനു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവനെ കൃത്യമായ ആസൂത്രണത്തോടെ, പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകി വളർത്തേണ്ടതുണ്ട്... അവർ ഉടൻ അവന്റെ രണ്ടാം ക്ലാസിലെ സീച്ചർ എഴുതിയത് എന്താണെന്ന് നോക്കി. ബുദ്ധിമാനായ വിദ്യാർത്ഥിയാണ് ടെഡി. കുട്ടുകാർക്ക് വളരെ പ്രിയങ്കരനാണ് അവൻ. പക്ഷേ മാതാവിനു ക്യാൻസർ ബാധിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അവനിപ്പോൾ അസ്വസ്ഥനാണ് എന്ന് അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു.

എന്നാൽ മൂന്നാം ക്ലാസിലെ സീച്ചർ കുറിച്ചതും നോക്കിയപ്പോൾ, മാതാവിന്റെ മരണം അവനെ വല്ലാതെ തളർത്തിയിരിക്കുന്നു. ആവുന്ന വിധത്തിലൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടും പിതാവ് അവനെ പരിഗണിച്ചതേയില്ല. വളരെ പെട്ടെന്ന്

ബാലൻ നടക്കേണ്ട വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്ക

തന്നെ ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാത്ത പക്ഷം ആ കുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതം താറുമാറാവുന്നതാണ് എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഉടനെ അവർ നാലാം ക്ലാസിലെ ടീച്ചർ എഴുതിയത് നോക്കി; ടെഡി സ്വയം ഒരുങ്ങി ജീവിക്കുന്നവനാണ്. പഠനത്തിൽ അവൻ അശ്ലേഷം താല്പര്യമില്ല. അവനു കൂട്ടുകാരുമില്ല. ക്ലാസിനിടയിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങുകയാണ് അവന്റെ പതിവ്. ഇത്രയും വായിച്ചപ്പോഴാണ് അധ്യാപിക ആനി തോംസൺ ടെഡിയുടെ യഥാർഥ പ്രശ്നം മനസ്സിലായത്. തന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർക്കു തന്നോടുതന്നെ ലജ്ജ തോന്നി.

അന്നുമുതൽ ആനി തോംസൺ ടെഡിക്ക് പ്രത്യേകമായ പരിഗണന നൽകി. അവന്റെ ഉന്മേഷവും പ്രസരിപ്പും വീണ്ടെടുത്തു. വർഷാവസാനമായപ്പോഴേക്കും ക്ലാസിലെ ഏറ്റവും സമർത്ഥരായ കുട്ടികളുടെ ഗണത്തിലായി അവന്റെ സ്ഥാനം. പിൽക്കാലത്ത് ലോകത്തെ ഏറ്റവും അറിയപ്പെടുന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രകാരനായ ഡോ. ടെഡി സറ്റോ ഡാർഡ് ആയിത്തീർന്നു ഈ ബാലൻ. ഇത് കൃത്യസമയത്തുതന്നെ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട് വേണ്ട പരിഗണന ലഭിക്കുകയും കൈപിടിച്ച് ഉയർത്താൻ ആനി തോംസൺ എന്ന ഒരാൾ മുന്നോട്ട് വരികയും ചെയ്ത ഒരു ടെഡിയുടെ കഥ.

എന്നാൽ ഇതുപോലെ നമുക്ക് ചുറ്റും പലവിധ പ്രശ്നങ്ങൾക്കിടയിലും ആരാലും തിരിച്ചറിയപ്പെടാതെ ഒരുങ്ങിക്കൂടുന്ന നിരവധി ടെഡിമാർ ഉണ്ടാവാം. ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവർ എന്നു മുദ്രകുത്തി എഴുതപ്പെട്ട ബാല്യങ്ങൾ, ഒന്നു ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷേ ലോകത്തുതന്നെ അറിയപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന അപൂർവ പ്രതിഭകൾ.

കഴിവുള്ള അനേകം കുട്ടികൾ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റായ വിലയിരുത്തലുകളാൽ ജീവിതത്തിൽ എങ്ങുമെത്താതെ പോയിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം ഏതെങ്കിലും മേഖലയിൽ കഴിവു കുറഞ്ഞവരാണ് സമൂഹം വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പല കുട്ടികളും പ്രോത്സാഹനവും പിന്തുണയും മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നോ അധ്യാപകരിൽനിന്നോ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നോ ലഭിച്ചതുമൂലം ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒട്ടേറെയുണ്ട്. തോറ്റുതൊപ്പിയിട്ടവനെന്ന് അധ്യാപകർ കളിയാക്കിയിരുന്ന കുട്ടിയാണ് പിന്നീട് ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായ ടോണി ബ്ലെയർ. പത്താം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ചികിത്സയിലായിരുന്ന, കോളേജ് പഠനം പാതിവഴിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്ന വിദ്യാർത്ഥിയാണ് പിന്നീട് ലോകത്തിലെ

ഏറ്റവും വലിയ സമ്പന്നനും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തകനും സോഫ്റ്റ്‌വെയർ രംഗത്തെ അതികായനുമായി മാറിയ ബിൽഗേറ്റ്സ്. എട്ടാം ക്ലാസ്സിൽ തോറ്റ കുട്ടിയാണ് പിന്നീട് ക്രിക്കറ്റിലെ ഇതിഹാസമായി മാറിയ സച്ചിൻ ടെൻ ഡുൽക്കർ. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ കഴിവില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ബാസ്ക്കറ്റ്ബോൾ ടീമിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ട കുട്ടിയാണ് പിന്നീട് ബാസ്ക്കറ്റ്ബോളിൽ ലോകചാമ്പ്യനായ മൈക്കേൽ ജോർദ്ദാൻ. അതുകൊണ്ട് കഴിവോ ബുദ്ധിയോ മാനദണ്ഡമാക്കി വേർതിരിക്കപ്പെടേണ്ടവരും തള്ളിക്കളയപ്പെടേണ്ടവരുമല്ല കുട്ടികളാരും.

ദൈവം ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ മേഖലയിൽ കഴിവു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകത്ത് ഒന്നും പാഴായി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു മേഖലയിൽ കഴിവ് കുറവുവെങ്കിൽ മറ്റൊരു മേഖലയിൽ കഴിവുണ്ടായിരിക്കും, അതുതന്നെയാണ് ലോകപ്രശസ്ത മനുഷാസ്ത്രജ്ഞനായ ഗാർഡ്നർ തന്റെ വിഖ്യാതമായ 'ഗാർഡ്നേഴ്സ് മൾട്ടിപ്പിൾ ഇന്റലിജന്റ്സ് തിയറി'യിൽ പറയുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരുടെയും ബുദ്ധിവൈഭവം ഓരോ മേഖലയിലാണ് കൂടുതൽ മികച്ച് നിൽക്കുന്നത്. ചിലർക്ക്, പഠനമാകാം, ചിലർക്ക് സ്പോർട്സ്, ചിലർക്ക് ഗെയിംസ് എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമാകാം. ഓരോരുത്തരുടെയും ഇന്റലിജന്റ്സ് ലവലും അഭിരുചിയും ഏതു മേഖലയിലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ആ മേഖലയിലേക്ക് വഴി തിരിച്ചുവിടുമ്പോഴാണ് അവിടെയവർക്ക് ലോകത്തുതന്നെ ഒന്നാമതെത്താൻ കഴിയുന്നത്. അതല്ലാതെ മാതാപിതാക്കളുടെ ആഗ്രഹമോ ജോലിയുടെ സ്റ്റാറ്റസോ ശമ്പളമോ വിദേശജോലി സാദ്ധ്യതയോ മാത്രമാകരുത് കരിയർ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡം.

ചെറിയ കാറ്റടിച്ചാൽ മെഴുകുതിരി കെടും. എന്നാൽ കാട്ടുതീയുടെ നേരെ കാറ്റടിച്ചാൽ അത് ആളിക്കത്തും. നമ്മുടെ ആഗ്രഹവും അതുപോലെയാവണം. മനസിൽ തീവ്രമായ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതു ലക്ഷ്യവും നേടാൻ സാധിക്കും. പായ്ക്കപ്പൽ കാറ്റിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അതുപോലെ വിജയികൾ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ദിശയിലല്ല, മറിച്ച് സാഹചര്യങ്ങളെ വരുതിയിലാക്കിക്കൊണ്ട് അവർ വിജയം നേടും.

പഠനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നുണ്ട്. തെറ്റായ പഠനരീതികൾ, ഏകാഗ്രതയില്ലായ്മ,

ബാലൻ നടക്കേണ്ട വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്ക

ഓർമ്മക്കുറവ്, പഠനത്തിൽ താൽപ്പര്യമില്ലായ്മ, അലസത, ആത്മവിശ്വാസമില്ലായ്മ, പരീക്ഷാഭയം, ഉൽക്കണ്ഠ, മാനസികമായ തളർച്ച, കഴിവുണ്ടെങ്കിലും പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കം പോകുക, പഠനത്തിൽ അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ലാതെ വരിക, ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരു വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർക്കുമ്പോൾ പുതിയ സാഹചര്യവും കൂട്ടുകാരും അദ്ധ്യാപകരുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിയാതെ വരിക തുടങ്ങി അനേകം പ്രശ്നങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിലുണ്ടാകാം. ചിലരെ അലട്ടുന്നത് കുടുംബത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളായിരിക്കും. ഏതായാലും ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കണം എന്നറിയാതെ നടക്കുന്ന കുട്ടികൾ പ്രശ്നക്കാരായില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതമുള്ളൂ.

വികാരങ്ങളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കുട്ടികൾക്ക് കഴിയാതെ പോകുന്നതാണ് മറ്റൊരു പ്രശ്നം. വികാരങ്ങൾ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും കൗമാരത്തിൽ വികാരങ്ങളുടെ വിളയാട്ടം തന്നെയായിരിക്കും. വികാരങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള സ്വതസിദ്ധമായ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ കൗൺസിലിങ്ങിലൂടെ വികാരങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും അവയെ ക്രിയാത്മകമായ രീതിയിൽ തിരിച്ചുവിടാനും പ്രാപ്തരാക്കാൻ കഴിയും. ഉപബോധനത്തോടൊപ്പം മുതിർന്നവരുടെ മാതൃകകളും മനോഭാവങ്ങളുമാണിക്കാര്യത്തിൽ മാർഗ്ഗദർശനമേകുന്നത്.

മക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാനം

മക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ് എന്ന് ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. 127-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നത് 'മക്കൾ യഹോവ തരുന്ന അവകാശവും ഉദരഫലം അവൻ തരുന്ന പ്രതിഫലവും തന്നെ' എന്നാണ്. മക്കളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് യാക്കോബ് ഏശാവിനോട് പറയുന്നത് ദൈവം അടിയനു തന്ന മക്കൾ എന്നാണ് (ഉല്പത്തി 33:5). ദൈവം എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള പുത്രന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞാണ് ജോസഫ് തന്റെ മക്കളെ അപ്പന്റെ മുഖിൽ നിർത്തുന്നത് (ഉല്പത്തി 48:9) നമ്മുടെ മക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണെങ്കിൽ ഉടയവനായ ദൈവം അവരെക്കുറിച്ച് എന്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ലയോ?

ദൈവത്തെ അറിയുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ അറിവ്. 'യഹോവ ഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു' എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു. ദൈവത്തെ അറിയാതെയുള്ള ലൗകിക ജ്ഞാനം അപൂർണ്ണമാണ്. ദൈവീക കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ

ജീവിതത്തിൽ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴി നാം അറിയുന്നത് ദൈവവചനത്തിൽ കൂടിയാണ്. വഴി അറിയില്ലെങ്കിൽ യാത്ര എത്ര ദുഷ്കരമായിരിക്കും. ബാല്യപ്രായം തന്നെയാണ് ദൈവവചനം പഠിച്ചു തുടങ്ങുവാൻ ഉചിതമായ കാലം.

ഇന്ന് അനേകം മാതാപിതാക്കൾ മക്കളെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. പഠനത്തിന്റെ തിരക്ക് മൂലം പ്രാർത്ഥനയും സന്ദേശങ്ങളിലും പോകുന്നത് ഒഴിവാക്കുന്ന ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ട്. ബാലൻ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്കുക (സദൃശ്യം 22:16) എന്നാണ് മഹാജ്ഞാനിയായ ശലോമോൻ പറയുന്നത്. ജീവിതത്തിൽ നടക്കേണ്ടുന്ന വഴി നാം അറിയുന്നത് ദൈവവചനത്തിൽ കൂടിയാണ്. വഴി അറിയില്ലെങ്കിൽ യാത്ര എത്ര ദുഷ്കരമായിരിക്കും. ബാല്യപ്രായം തന്നെയാണ് ദൈവവചനം പഠിച്ചു തുടങ്ങുവാൻ ഉചിതമായ കാലം. ബാല്യത്തിലെ ക്രിയകളാൽ തന്നെ ഒരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തി വെടിപ്പും നേരുള്ളതാകുമോ എന്നറിയാം. (സദൃശ്യം 20:11) മക്കൾ പ്രായമാകുമ്പോൾ ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളും എന്ന് കരുതുന്നത് ദൈവജനത്തിന് യോജിച്ചതല്ല. ശരീരത്തേക്കാൾ ആത്മാവും ലോകത്തേക്കാൾ സർഗ്ഗരാജ്യവും വിലപ്പെട്ടതാണ് എന്ന് മക്കളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല മാതാപിതാക്കൾക്കുണ്ട്. ലോകത്തിൽ എല്ലാം നേടിയിട്ടും നിത്യത നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയാൽ ആ ജീവിതം കൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്നാണല്ലോ ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മക്കൾക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്ക് ചുമതലയുണ്ട്. തന്റെ പീഡനാഭാവത്തിന്റെ നാഴികകളിൽ തന്നെ ചൊല്ലി വിലപിച്ച യെരൂശലേം പുത്രിമാരോട് കർത്താവ് പറഞ്ഞത് നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ മക്കളേയും ഓർത്ത് കരയുവിൻ എന്നാണ്. മക്കളെ ഓർത്ത് കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹമായിത്തീരും. നിന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ സകല ദുർമാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും കാൽ വിലക്കുന്നു. നീ എന്നെ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുകയാൽ ഞാൻ നിന്റെ വിധികളെ വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല (സങ്കീർത്തനം 119 : 101, 102) എന്ന് നമ്മുടെ മക്കൾ പറയട്ടെ. അങ്ങനെ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മക്കൾ പഠിച്ച് മിടുക്കരായി വളർന്ന് വരട്ടെ.

ഫ്രാൻസിസ് ഫ്രാൻസിപ്പെൻ

കർത്താവിന്റെ മനസ്സറിയുന്ന സഭ

ഒരു യഥാർഥ സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉദരത്തിൽ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ശിശുവാണ്. ഒരമ്മയുടെ മനോനില ഗർഭസ്ഥശിശുവിനെ എന്നപോലെ സർവ്വശക്തനായ കർത്താവിന്റെ മനോവ്യാപാരങ്ങൾ സഭയെ ബാധിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ അദമ്യമായ സ്നേഹത്തെ നമ്മുടെ ആത്മാവ് ആഗീരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അവന്റെ അനുകമ്പ നമ്മുടെയും സ്വഭാവമായി മാറും. ദൈവം വെറുക്കുന്നതിനെ നാമും മടികൂടാതെ വെറുക്കണം, നമ്മുടെ ചിന്തയും നിലപാടുകളും ദൈവത്തിനു വിധേയപ്പെടുത്തിയ നിലയിൽ സമർപ്പിതമായിരിക്കണം.

യെഹൂദന്മാർ പ്രവാചകനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു (യെഹൂദന്മാർ 9). കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞയിങ്കൽ ആറു പുരുഷന്മാർ ആഗതരായി. അവരിൽ നടുവിൽ നിന്നവനോടു മഷിക്കുപ്പിയുമായി നഗരത്തിന്റെ നടുവിൽ ചെന്ന് അതിൽ നടക്കുന്ന മൂപ്പൻ നിമിത്തം നെടുവീർപ്പിട്ടു കരയുന്നവരുടെ നെറ്റിയിൽ അടയാളം ഇടുക എന്നു കല്പിച്ചു. അതായത് തന്റെ മനസ്സോടു ചേർന്നുനില്ക്കുന്നവരെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവർ ദൈവം എന്താഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നന്വേഷിക്കുകയും ദൈവത്തെ വേണ്ടാത്ത, തങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തേക്കാൾ ദൈവേഷ്ടത്തോടു ചേർന്നു നില്ക്കാനിഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

പ്രിയരെ, ഇന്നത്തെ സഭയ്ക്കു വളരെ തെറ്റായ ഒരു സഹനമുള്ളതായി കാണുന്നു. ദൈവരാജ്യം എന്നതിനെക്കാൾ 'ക്രിസ്ത്യാനിത്വം' എന്ന ഒരു തത്വചിന്തയെ നാം സഹിക്കുന്നു. അതിനെയാണു നാം പരിപാലിക്കുന്നത്. ആത്മികമൂല്യങ്ങളുടെ വെറും അനുകരണമായ ഈ പ്രതിഭാസത്തെ അംഗീകരിക്കാനും അതിനോടു രമ്യപ്പെടാനും നാം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ദൈവീകമായ ഒരു നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവരാണു നാമെങ്കിൽ ഇതിനോടു യോജിക്കാൻ കഴിയാതെ വരികയും ഇണങ്ങാത്തവരെന്നോ തീവ്രവാദികളെന്നോ ഒക്കെയുള്ള പേരു നമുക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ നമ്മിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേർന്നു എന്നാണു ഭയത്തോടെ ഞാൻ ഓർക്കുന്നത്. അസ്വസ്ഥരാകുന്നവരെയോ വിലപിക്കുന്നവരെയോ കാണാനില്ലല്ലോ.

നമ്മെ ഉള്ളിൽ വഹിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ വികാര വിചാരങ്ങളോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടുനീങ്ങാൻ നമുക്കു കഴിയണം. അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി ചെയ്തതെല്ലാം സ്മരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചു നീങ്ങാനും കഴിയണം. അപ്പോൾ ലോകത്തോടുള്ള പൊരുത്തപ്പെടലിന്റെ കണ്ണി പൊട്ടും, നാം സ്വതന്ത്രരാകും, കർത്താവിന്റെ സ്വതന്ത്രർ.

കർത്താവിന്റെ മനസ്സറിയുന്ന സഭ

നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും നടക്കുന്ന അനീതിയെക്കുറിച്ചും പാപത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കു ഹൃദയവേദന ഉണ്ട് എന്നതു സത്യം, പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നമ്മുടെ എല്ലാ മനോവ്യഥയെയും നാം കൂഴിച്ചുമുടിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരുകാലത്ത് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നും നിലവിളി ഉയർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു വെറും ഒരു ഞരക്കം മാത്രം. ദൈവസന്നിധിയിൽ തനിയെ ആയിരിക്കുമ്പോഴും നാം മൗനം അവലംബിക്കുകയാണ്. ദേശത്തെ മലിനമാക്കുന്ന പാപങ്ങളെയും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന അധർമ്മികതയെയും സഹിക്കുവാൻ നാം പഠിച്ചു. ജീവിതത്തെ കളങ്കരഹിതമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന ബോധം നമ്മുടെ യുവതലമുറയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ?

യെഹൂദന്മാർ പ്രവാചകനോടു തുടർന്നു ദൈവം പറയുന്നതെന്താണ്? ‘നഗരത്തിലൂടെ ചെന്നു വെട്ടുവീൻ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണിനു ആദരവു തോന്നരുത്. ആരെയാണു വെട്ടുന്നത്? കരയാത്തവരെ! തുടർന്നെന്നാണു പറയുന്നത്? എന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ തന്നെ തുടങ്ങുവീൻ’. പ്രിയ ദൈവദാസന്മാരെ, നിങ്ങൾ ജനത്തിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരല്ലേ. ഭയപ്പെടാതെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവ്യഥ തുറന്നു കാണിപ്പീൻ. കാലത്തിനു യോജിക്കുന്നതല്ല എന്നു ആളുകൾ പറഞ്ഞാലും ഗൗനിക്കേണ്ട, പാപത്തെ പാപമെന്നു തുറന്നു കാട്ടുവീൻ. സോദോമിന്റെ പാപം മുതൽ അരങ്ങുവാഴുന്ന ഇക്കാലത്തു നന്നായി പ്രാർഥിപ്പീൻ. ദൈവദാസന്മാർ പ്രസംഗത്തിലൂടെ ഉപദേശിക്കുന്നവർ മാത്രമാകരുത് ജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയും അനിവാര്യമാണ്. സ്വയനീതിയും താൻഭാവവും വർജ്ജിച്ച് ദൈവസന്നിധിയിൽ കരയണം. അനുതാപത്തോടും സ്വയശോധനയോടും കൂടെ ദൈവവചനത്തിന്റെ സത്യങ്ങൾക്കായി നിലകൊള്ളുക. നാം എത്തിനില്ക്കുന്നത് വല്ലാത്ത ഒരു വിഷമസന്ധിയിലാണ്.

സഭ സ്നേഹവായ്പ്പു പ്രദർശിപ്പിക്കണം, എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കണം, എന്നാൽ പാപത്തോടു രമ്യപ്പെടരുത്. പാപികളെ സഹായിക്കാനായി നാം താഴ്ന്നു ചെല്ലുമ്പോൾത്തന്നെ സത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കണം. നമ്മുടെ ദേശത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു കളയരുത്. കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവ് അടുത്തു എന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ഈ അധർമ്മത്തിന്റെ അതിപ്രസരം എന്നു ന്യായം പറഞ്ഞ് ഒഴിയാനാണ് ചിലരുടെ ശ്രമം. കർത്താവ് എന്നാണു വരുന്നതെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ല, കർത്താവു നാളെയാണു വരുന്നതെന്നു ബോധ്യമു

ദേശത്തെ മലിനമാക്കുന്ന പാപങ്ങളെയും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന അധർമ്മികതയെയും സഹിക്കുവാൻ നാം പഠിച്ചു. ജീവിതത്തെ കളങ്കരഹിതമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന ബോധം നമ്മുടെ യുവതലമുറയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ?

ണ്ടായാൽ കൂടി സ്വന്ത ദേശത്തിനുവേണ്ടി ഇടിവിൽ നില്ക്കുന്നതിനെ ആ അറിവു തടയാൻ പാടില്ല. കർത്താവിന്റെ കാഹളനാദത്തിൽ പറന്നുയരുമ്പോഴും എന്റെ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർഥിച്ചു കൊണ്ടു പറക്കണമെന്നാണെന്റെ ആഗ്രഹം.

‘ദുഃഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ’ എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. സഭ ഭൂമിയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വെളിപ്പാടായി നിലകൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതു ദുഷ്ടത കണ്ടു കരയുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരെ കണ്ടു വിലപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം നാം കർത്താവിന്റെ മനസ്സലിവിന്റെ മാർഗത്തിനു പുറത്താണ് നമ്മെത്തന്നെ നിർത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്. കരയുന്നവരുടെ നെറ്റിയിൽ അടയാളം ഇടുക എന്നാണു കർത്താവു പറയുന്നത്. അടയാളം എന്നതിന് എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ “tau” എന്ന അവസാന അക്ഷരമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭ ക്രൂശിനെ ചിത്രീകരിക്കാൻ ഈ അക്ഷരമായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ ക്രൂശിന്റെ അടയാളം നെറ്റിമേലുള്ളവരായിരിക്കണം നാം. എന്നുവെച്ചാൽ ക്രൂശിന്റെ പടം നെറ്റിയിൽ വരയ്ക്കുക എന്നല്ല. കർത്താവിന്റെ ക്രൂശിനെ അടയാളമായി സ്വീകരിച്ച് പാപത്തെ ഓർത്തു കരയുന്നവരായി നാം ജീവിക്കണം.

വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലും യഹോവയായ ദൈവം ദൂതന്മാരെ അയച്ചു തന്റെ ദാസന്മാരുടെ നെറ്റിയിൽ അടയാളമിടുന്നതു കാണാം (വെളിപ്പാട് 7.3). തുടർന്നു വരുന്ന ബാധകളുടെ മധ്യേ ഈ അടയാളം ഉള്ളവർ സംരക്ഷിതരായിരിക്കും. ഈ അടയാളം എന്തായിരുന്നാലും, അതു ദൃശ്യമോ അദൃശ്യമോ ആയിരുന്നാലും അതു ധരിക്കുന്നവർ ദൈവിക സംരക്ഷണത്തിൻ കീഴിലായിരിക്കും, അത് അവർക്കൊരു പരിചയായിരിക്കും. അന്ന് യഹൂദന്മാർ ദർശനത്തിൽ കണ്ടതിനു തുല്യമായ

കർത്താവിന്റെ മനസ്സറിയുന്ന സഭ

ദർശനം ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുമെന്ന് വെളിപ്പാടിൽ യോഹന്നാനും കാണുന്നു എന്നത് പ്രാധാന്യമുള്ളതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇന്നും അത് അങ്ങനെയെന്ന സംഭവിക്കുന്നുണ്ടാവണം. ഇന്നും ജനത്തിന്റെ പാപത്തെ ഓർത്തു കരയുന്നവരെ കർത്താവു മുദ്രയിട്ടു വേർതിരിക്കുകയും പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടാകണം.

പ്രിയരെ, ലോകത്തോടുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ മത്തുപിടിച്ച അവസ്ഥ നമ്മിൽ നിന്നും കൂടത്തുകഴിയുക. വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നു നമ്മിൽ പലരും കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടത്തറിയിക്കേണ്ടവയും ഓർത്തു വിലപിക്കേണ്ടവയുമാണ്. വഷളതാപെരുകിയ നോഹയുടെ കാലത്ത് ദൈവം ഭൂമിയെ നശിപ്പിച്ചു എന്നത് ടെലിവിഷന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ നാം ഓർക്കണം. ധാർമിക അധർമ്മം സംഭവിച്ച സോദോമിനെ ലോത്തിന്റെ കാലത്തു ദൈവം നശിപ്പിച്ചു എന്നതോർത്ത് നമ്മുടെ ദേശത്തിനായി നാം കരയണം. അതേ കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ദേശത്തേക്കും കടന്നുകയറുന്നത് കണ്ടുകൊണ്ടാണ് നാം നിർവ്വിചാരികളായി ഇരിക്കുന്നത്. പ്രാർഥിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ദോഷം വരുത്തുമെന്ന കാര്യം സമൂഹത്തെയും ഭരണാധികാരികളെയും അറിയിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതും ഉചിതമാണ്.

ഞാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത് നമ്മെ ഉള്ളിൽ വഹിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ വികാര വിചാരങ്ങളോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടു നീങ്ങാൻ നമുക്കു കഴിയണം. അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതെല്ലാം സ്മരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചു നീങ്ങാനും കഴിയണം. അപ്പോൾ ലോകത്തോടുള്ള പൊരുത്തപ്പെടലിന്റെ കണ്ണി പൊട്ടും, നാം സ്വതന്ത്രരാകും, കർത്താവിന്റെ സ്വതന്ത്രർ. പിന്നെ നമുക്കു ലോകത്തോടൊന്നിരുന്നതിൽ നിൽക്കാനാവും. നമ്മുടെ ദേശത്തെ നവീകരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിക്കായി ദൈവം നമ്മെ ഉപയോഗിക്കും. പാപത്തോടും വഷളതത്തോടും വിരോധിച്ചു കാണിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രം ആയില്ല. നമ്മുടെ പ്രതിഷേധവും വികാരവും, ദൈവപ്രവർത്തിക്കായുള്ള പക്ഷവാദവും നിലവിലിയുമായി ദൈവസന്നിധിയിൽ മാറണം. അതു ദൈവത്തിന്റെ മനോഭാവവുമായുള്ള നമ്മുടെ ഒത്തുചേരലാകയാൽ ദൈവേഷ്ടത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാകും. നമ്മുടെ ദേശത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വികാരമെന്താണെന്നു ദൈവത്തോടു ചോദിക്കുക. സഭ കർത്താവിന്റെ ഉദരത്തിലെ ശിശുവായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിവിടം ഏറ്റെടുക്കാനായി തുറന്നു വെക്കാം.

എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏക ലക്ഷ്യം ദൈവവുമായുള്ള വ്യക്തിബന്ധത്തിലാകാൻ ആളുകളെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ്. അത് യേശുക്രിസ്തുവിനെ അറിയുന്നതിലൂടെയാണ് ആളുകൾക്ക് സാധ്യമാകുന്നത്.
ബില്ലി ഗ്രഹാം

ദൈവവുമായുള്ള ശരിയായ ബന്ധം നമ്മുടെ ജീവിത ശൈലി മാറ്റും.
ഫ്രാൻസിസ് ഛാൻ

പ്രാർഥന അനുഗ്രഹം നേടാനുള്ള ഒരു തന്ത്രമല്ല മറിച്ച് ദൈവത്തോടുള്ള ഉത്തമ ബന്ധത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്.
കാർസൻ ഡി.എ.

ഞാൻ ദൈവവുമായി ശരിയായ ബന്ധത്തിലാണെങ്കിൽ, ദൈവം ചെയ്യുന്നതിനെ അവിടുന്ന് കാണുന്ന വിധത്തിൽ തന്നെ ഞാനും കാണും.
ഫ്രാൻസിസ് ഷീഫർ

ദൈവവുമായി ശരിയായ ബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നു എന്നു ബോധ്യമായാൽ പിന്നെ അതിൽ അപ്പൂറമൊന്നും എനിക്കു വേണ്ട.
ടി ബോൺ ബേണറ്റ്

പ്രാർഥിക്കാൻ സമയമില്ലാത്ത വിധം നിങ്ങൾ തിരക്കിലാണെങ്കിൽ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം നിലനിർത്താൻ പറ്റാത്ത വിധം നിങ്ങൾ തിരക്കിലാണ്.
മൈക്ക് ബിക്കിൾ

എൽസി ജോയ്

വിവാഹപ്രായക്കാരായ പെൺകുട്ടികൾക്ക് ചില മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ

വിവാഹം ദൈവത്താൽ സ്ഥാപിതമാണെന്നും ദൈവിക പദ്ധതിയിൽ അതിന് വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നും നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ ദൈവഹിതപ്രകരം യോജിച്ച ഒരു ജീവിത പങ്കാളിയെ കണ്ടെത്തുക എന്നത് സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു തീരുമാനമാണ് (crucial decision). വിവാഹം, ഇന്ന് ചിലർ കരുതുന്നതു പോലെ ചില നാളുകൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമുള്ള ഒരു contract അഥവാ കരാർ അല്ല. പ്രത്യേക, മരണം രണ്ടു പേരിൽ ഒരാളെ വേർപിരിക്കുന്നതു വരെയുള്ള ഉടമ്പടി (covenant) യാൽ യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും ദൈവികദാനവുമായ ബന്ധമാണ്. ആയതിനാൽ ജീവിത പങ്കാളിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ഗൗരവമായതും അതിപ്രാധാന്യവുമായ കാര്യമാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ടത് എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്ന ചില ആലോചനകൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പങ്കിടുന്നത്.

ഒന്നാമതായി, വിവാഹ ജീവിതത്തിന്റെ മാന്യതയും പ്രാധാന്യതയും ഗൗരവമായിതന്നെ മനസിലാക്കുക. ഒരു കുടുംബസ്ഥയാകുക എന്നത് ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രധാന നിയോഗമാണ്. പെൺകുട്ടികൾക്ക് ആൺകുട്ടികൾക്കൊപ്പം എല്ലാ തൊഴിൽ മേഖലയും കീഴടക്കാം എന്നത് ശരിയാണ്. അതിനാൽ ഉന്നതമായ ജോലി ലക്ഷ്യമാക്കി പെൺകുട്ടികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുൻനിരയിൽ തന്നെ ഉണ്ട്. അത് അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. എന്നാൽ വിവാഹിതയായിക്കഴിഞ്ഞ് തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവിക നിയോഗമായ 'മാതൃത്വം' എന്ന അതിപ്രധാന ചുമതല

ഏറ്റെടുത്തു കഴിയുമ്പോൾ മറ്റെല്ലാം രണ്ടാംതരത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യതയെ അർഹിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന് മനസിലാക്കണം. ദൈവം അവരെ ഏല്പിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കാണ് അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ പരിഗണന. മക്കൾക്ക് യോഗ്യമായ പരിചരണവും സ്നേഹവും ഉറപ്പാക്കുവാൻ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കണം എങ്കിൽ സന്തോഷത്തോടെ തയ്യാറാകണം. അതിന് കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ മാന്യതയും പ്രാധാന്യതയും നന്നായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ അറിവ് മാതാപിതാക്കളും മുതിർന്നവരും ഇളംതലമുറയ്ക്ക് നൽകുന്നതിൽ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ അറിവ് അന്തരംഗത്തിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് വിവാഹജീവിതത്തിനുള്ള ഒരുക്കത്തിന് ആവശ്യമാണ്.

അടുത്തതായി യോജിക്കുന്ന പങ്കാളിക്കായി പ്രാർഥിക്കുക. പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിൽ ആൺകുട്ടിയും പെൺകുട്ടിയും താല്പര്യമുള്ള സൗഹൃദബന്ധത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. അവർക്ക് താല്പര്യമായി തോന്നുന്നവർക്ക് തനിച്ചിരുന്ന് സംസാരിക്കുവാനും സൗഹൃദത്തിലൂടെ ഉടലെടുത്ത ബന്ധം വളർത്തി എടുത്ത് വിവാഹത്തിനുള്ള തീരുമാനത്തിൽ എത്തുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പൗരസ്ത്യസംസ്കാരം വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യാപകമായ സ്വാധീനം ഇന്ന് ഇവിടെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് നമുക്ക് നിഷേധിക്കുവാൻ കഴി

വിവാഹപ്രായക്കാരായ പെൺകുട്ടികൾക്ക്...

യുകയില്ല. രണ്ട് സംസ്കാരത്തിനും അതിന്റേതായ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ഉണ്ട്. വിശ്വാസികളായ യൗവനക്കാർ തങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു ജീവിത പങ്കാളിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് തെറ്റെന്ന് ചിലർ വാദിക്കുന്നു. സംസ്കാരത്തിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഒക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യതിയാനത്തെ തള്ളിക്കളയുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ല. അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ നാം ബോധവാന്മാരായിരിക്കണം.

യോജിച്ച ജീവിത പങ്കാളിയെ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരമോ പൗരസ്ത്യസംസ്കാരമോ എന്തായിരുന്നാലും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ സ്വയം നിയന്ത്രണം (Self discipline) ഉള്ളവർ ആയിരിക്കും. അവർ വികാരങ്ങളെ വിവേകത്താൽ നിയന്ത്രിക്കുകയും ദൈവത്തിന് ഹിതകരമല്ലാത്തത് എനിക്ക് വേണ്ട എന്ന ഉറച്ച തീരുമാനം ഉള്ളവരും ആയിരിക്കും. അപ്രകാരം തീരുമാനമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ പരീക്ഷകളെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ദൈവഹിത പ്രകാരമുള്ള യോജിച്ച പങ്കാളിയെ കണ്ടെത്തുവാൻ ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്താൽ സാധിക്കും.

ഒരു പെൺകുട്ടിക്കും ആൺകുട്ടിക്കും പരസ്പരം ഇഷ്ടം തോന്നുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, തുടക്കത്തിൽ തന്നെ മാതാപിതാക്കളോട് ആ കാര്യം തുറന്നു പറയുകയാണ് ആവശ്യം. മാതാപിതാക്കളും മക്കളും തമ്മിൽ തുറന്ന് സംസാരിക്കുന്ന പ്രകൃതം വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. മാതാപിതാക്കൾ സ്നേഹിക്കുകയും കരുതുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ മറ്റാർക്കും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന് മക്കൾ നന്നായി അറിയണം. അതിനാൽ ഉള്ളിൽ തോന്നിയ ഇഷ്ടം അവരോട് തുറന്നു പറയണം. അവർ എതിർപറയുകയാണെങ്കിൽ വികാരപരമായി പ്രതികരിക്കാതെ വിവേകത്തോടെ കാര്യങ്ങൾ മനസിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. അവർ അതിന് അനുകൂലമെങ്കിൽ ഇരു ഭവനക്കാരും ഒരു ധാരണയിൽ എത്തുകയും മാതൃകാപരമായി കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ട് നീക്കുകയും വേണം.

ഇന്നത്തെ കോളജ് കാമ്പസുകളിൽ വളർന്ന് വരുന്ന അതിർവിട്ട സുഹൃത്ത് ബന്ധങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. 'ദൈവപൈതൽ' എന്ന നിങ്ങളുടെ Identity കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ നാമം ദുഷിക്കപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള യാതൊരു ബന്ധങ്ങളും പാടില്ല, എന്ന് സ്വയം തീരുമാനിക്കുക. ഭാവി

വരനോട് വിശ്വസ്ത ആയിരിക്കേണ്ടതിന് യോഗ്യമായ ജീവിതം നയിക്കുക. തമാശയായി ഈ വിഷയം കാണുവാനേ പാടില്ല. നിങ്ങളുടെ സംസാരവും നടപ്പും മാന്യമായിരിക്കട്ടെ.

ഭവനത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ അമ്മയെ ജോലിയിൽ പ്രത്യേകാൽ പാചകത്തിൽ സഹായിക്കുന്നത് ശീലമാക്കുക. പാചകം വശമാക്കുന്നതിനും അമ്മയോടൊപ്പം ലാഭകരമായി സമയംചിലവഴിക്കുന്നതിനും ഇത് സഹായിക്കും. സ്കൂൾ, കോളജ് തലത്തിലോ ജോലിസ്ഥലത്തോ ഉള്ള വിശേഷങ്ങൾ അമ്മയുമായി പങ്കിടുക. അമ്മയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. അത് നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും ഗുണകരമാകും. നിങ്ങളുടെ തുറന്ന ഇടപെടലിനാൽ നിങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ വിശ്വാസം വളരുകയും അവർക്ക് സമാധാനം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്യും.

ഓരോരോ വാർത്തകൾ ദിവസംതോറും കേൾക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ മാതാപിതാക്കളിൽ മക്കളെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക വളരുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തുറന്ന സംസാരവും അവരോടു പുലർത്തുന്ന ദൃഢബന്ധവും നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ധൈര്യവും ആശ്വാസവും ആകും.

ജീവിതം ശോഭനമാകുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തീകരിക്കുന്ന ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനാലാണ്. ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ വളർച്ചയാണ് നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ സുരക്ഷയും ഉയർച്ചയും എന്നും മനസിലാക്കുക. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം വളരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. ദൈവവുമായ ബന്ധത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ആണ് പ്രാർത്ഥനയും വചനധ്യാനവും.

പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം തുറന്ന് ദൈവവുമായി പങ്കിടുന്നു. ദൈവത്തെ മറയ്ക്കേണ്ട സംഗതികൾ ഒന്നുമില്ലല്ലോ. ദുഃഖവും സന്തോഷവും പങ്കിടാം. ആഗ്രഹങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും പരാതികളും, ഭയവും, ആകുലതകളും ആശങ്കകളും എല്ലാം പങ്കിടാം. ഈ തുറന്ന ഇടപെടൽ ദൈവത്തോടുള്ള നിങ്ങളുടെ ബന്ധത്തെ ആസ്വാദ്യകരമാക്കും. അതേപോലെ തന്നെയാണ് വചനധ്യാനവും. വചനം വായിച്ച് അത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ആ വചനത്തെ ജീവിതത്തിൽ

ശേഷം പേജ് 24

സേവ്യർ കൊരട്ടി

തിരിച്ചറിയേണ്ട കെണികൾ

“നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു കെണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ. അതു സർവ്വഭൂതലത്തിലും വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും വരും. ആകയാൽ ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ള എല്ലാറ്റിനും ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുൻപിൽ നിൽക്കുവാനും നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാകേണ്ടതിനു സദാകാലവും ഉണർന്നും പ്രാർഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ.” (ലൂക്കോസ് 21:34-36)

ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ബാധിക്കുവാനുള്ള ദുർഘട അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചതിനുശേഷമാണ് യേശു ഈ മുന്നറിയിപ്പു തരുന്നത്. അതുവരെ തന്നെ പിൻഗമിച്ചവർ തന്റെ മേഘ പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഈ ഭൂതലത്തിൽ നിന്നു മാറ്റപ്പെടും. തുടർന്ന് ഇവിടെ വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും വന്നു ഭവിക്കുവാനുള്ളത് വൻവിപത്തുകളാണല്ലോ. വിശ്വാസികൾ കർത്താവിനോടുകൂടെ എടുക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവരെ കൂടുകൂടാനായി സാത്താൻ ചില കെണികൾ ലോകത്തിൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ കൂടുതൽ ഇവിടെത്തന്നെ കിടന്നു പോകാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതൽ ചെയ്തുകൊള്ളുവാനുള്ള നിർദ്ദേശമാണ് യേശു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. കെണിയിൽ വീണു വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു പോകുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ അനവധിയാണ്. ആയതിനാൽ അവയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അനിവാര്യമാണ്.

അതിഭക്ഷണ ചിന്തയാലുള്ള ഭാരം

‘ഉണാനും ഉടുപ്പാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്നു വിചാരിക്കുക’ എന്ന നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ഭക്ഷണത്തോടുള്ള മനോഭാവം ഇന്ന് എപ്രകാരമാണ്? അതിഭക്ഷണം എന്നാൽ അള

വിലോ ഗുണമേന്മയിലോ ഉള്ള അധികഭക്ഷണം, ഭക്ഷണസമൃദ്ധി, ആസ്വാദ്യകരമായ ഭക്ഷണരീതികൾ എന്നൊക്കെ അർത്ഥമാക്കാം. ഇതിനൊക്കെ വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണവും നെട്ടോട്ടവുമാണ് എവിടെയും കാണുന്നത്.

നമ്മുടെയൊക്കെ ഭവനങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലും ഭക്ഷണത്തിന്റെ ധാരാളിത്തം ഇക്കാലത്ത് വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഞെരുക്കത്തിൽ കഴിയുന്ന കൂട്ടുകാരന്റെയോ, അയൽക്കാരന്റെയോ, സഹോദരന്റെയോ സ്ഥിതിഗതികൾ അന്വേഷിക്കാതെ മുഷ്ടാനഭോജനം ആസ്വദിക്കുന്നവർ ധാരാളം. നീ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ കൂട്ടുകാരനേയും സ്നേഹിക്കണം എന്നു കല്പിച്ച യേശുവിന്റെ സഭയാം സമൂഹത്തിലെ കളകളാകരുത് നാം.

മദ്യപാന ചിന്തയാലുള്ള ഭാരം

ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നവരിലും മദ്യപാനികളെ കാണാം. ഒരു ദൈവപൈതൽ മദ്യം കഴിക്കുകയില്ല എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് യേശു ഇവിടെ മദ്യപാനത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് ന്യായമായും ചിന്തിക്കാം. അതിനു വ്യക്തമായ കാരണമുണ്ട്. മദ്യം നൽകുന്ന ലഹരിയേക്കാളുമുപരിയായി മനുഷ്യരെ സ്വാധീനിച്ചു ലഹരിയിലാക്കുന്ന തരം ക്രമീകരണങ്ങൾ ലോകത്തിൽ വരുമെന്നും ദൈവജനം അതിലേക്കുകർഷിക്കപ്പെടുമെന്നും യേശുവിനറിയാം. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് വിശ്വാസികളുടെ ഭവനങ്ങളെപ്പോലും സിനിമാശാലകളാക്കി മാറ്റി വാഴുന്ന ടെലിവിഷൻ. വിശ്വാസികളിൽ പലരും ഇതിന്റെ പിടിയിലകപ്പെട്ട് ലഹരി ആസ്വദിച്ചു ഉന്മാദത്തിലായിരിക്കുകയാണ്. യേശു പറഞ്ഞ മദ്യപാനചിന്ത ഇത്തരം ചില ലഹരികളിലുള്ള വിശ്വാസികളുടെ താല്പര്യത്തിൽ നിന്നുടലെടുക്കുന്നതാണ്. അടുത്ത എപ്പിസോഡി

നായുള്ള കാത്തിരിപ്പ്, പുറത്ത് തിയേറ്ററുകളിൽ റെക്കോർഡു തകർക്കുന്ന സിനിമ ടെലിവിഷനിൽ വരുന്ന സുദീനത്തിനായുള്ള വ്യഗ്രത. കളിയുടെ ഫൈനലിൽ തങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാർ ജയിച്ചു കാണാനുള്ള വ്യഗ്രത, മൊബൈലിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്റർനെറ്റിൽ പുതിയ വിഭവങ്ങൾ കണ്ടെത്താനുള്ള അന്വേഷണം. ഒരു മദ്യപാനിയിൽ മദ്യം ഉള്ള വാക്കുന്ന ലഹരിക്കു തുല്യമായോ, ഉപരിയായോ ഉള്ള ഉന്മത്തത ഇവയെല്ലാം വിശ്വാസികളിൽ വ്യാപരിച്ച് ആ ദിവസം വന്നു ചേരുന്നതറിയാതെ വഞ്ചിതരാകുവാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ലഹരിയിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

മദ്യലഹരി തലയ്ക്കു പിടിച്ചാൽ സുബോധം നഷ്ടപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റെല്ലാ ചിന്തകളും ദുഃഖങ്ങളും വേദനകളും നിരാശകളുമൊക്കെ അല്പനേരത്തേക്കു വിട്ടുനിൽക്കുമെന്നതു ശരിയാണ്. മദ്യത്തിന്റെ ലഹരി അല്പം കഴിയുമ്പോൾ അവ സാനിക്കും. ഈ ലഹരി അങ്ങനെയല്ല. ഇതു തലയിൽ കയറിയാൽ ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ വിസമ്മതിക്കും. ഒരു സീരിയലിന്റെ അതുവരെയുള്ള എപ്പിസോഡുകൾ സമ്മാനിച്ച ഉന്മാദം മൂലമുണ്ടാകുന്ന ലഹരി അടുത്ത എപ്പിസോഡുവരെ തുടരും. അങ്ങനെ കണ്ടുകണ്ടി അതിനോടുള്ള ആവേശം വർദ്ധിച്ച് നിരന്തരമായ ഒരു ഉന്മാദ ലഹരിയിൽ തുടരുവാൻ ഇതു ഇടയാക്കുമെന്നതിനാൽ ഇത്തരം ലഹരി ആസ്വദിച്ചവർ എപ്പോഴും ഇതിനടിമകളായിരിക്കും. രാത്രി കിടക്കുമ്പോഴും നാളത്തെ എപ്പിസോഡുകളെക്കുറിച്ചോ, സിനിമകളെക്കുറിച്ചോ, കളികളെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള ആകാംക്ഷയായിരിക്കും മനസ്സിൽ. രാവിലെ ഉണരുമ്പോഴും ഇവയ്ക്കടിമകളായവരുടെ മനസ്സിൽ ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ തന്നെ ആയിരിക്കില്ലേ അരിച്ചരിച്ചു വരുന്നത്.

അതികാലത്ത് എഴുന്നേറ്റ് മദ്യം തേടി ഓടുന്നവരെ പ്രവാചകൻ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു (യെശയ്യ 5:11) തങ്ങൾ അതികാലത്ത് എഴുന്നേറ്റ് മദ്യം തേടി ഓടുമെന്ന് ഒരു മദ്യപാനിയും സമ്മതിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അയാളുടെ മനസ്സിൽ മദ്യത്തോടുള്ള അഭിനിവേശം അലതല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തത്തുല്യമായി ഇവരും പറയും, ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതും ഉണരുന്നതും ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടല്ല എന്ന്. എന്നാൽ ലഹരിക്കായുള്ള ഒരു മദ്യപാനിയുടെ അന്വേഷണത്തിനു തുല്യം തന്നെയാണ് ഇന്ന് ഇത്തരം ലഹരിക്കായുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഓട്ടം. അവരിൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളും

മനസ്സിനെ സ്വാധീനിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന ഇത്തരം ഇവങ്ങളിൽ നിന്ന് ദിനംപ്രതി ലഭിക്കുന്ന ഉന്മാദത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ അന്ത്യ കാലത്തു പല ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളും ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നത്.

ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നത് എത്രയോ വേദകരം. കലാകായിക ഇതര വിഭാഗങ്ങളോടുള്ള ഈ ആസക്തി മദ്യാസക്തിക്കു തുല്യമായി വിശ്വാസികളിൽ അനേകരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി അവരുടെ മേൽ വാഴുന്ന കെണികളാണ്. വിശ്വാസികളുടെ ഇത്തരം ശ്രമം അവരുടെ വിശ്വാസജീവിതത്തെ ബാധിക്കുന്നത് മദ്യം മദ്യപാനിയെ കീഴ്പ്പെടുത്തി അടിമതത്തിലാക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. അവർക്ക് കർത്താവിന്റെ വരവിനായി ഒരുങ്ങാനും പ്രത്യാശയോടെ നോക്കിപ്പാർത്തിരിക്കാനും കഴിയുമോ? പ്രാർഥനാജീവിതം സാധ്യമാകുമോ? യേശുവിന്റെ മേഘപ്രത്യക്ഷതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയോ മഹത്വമേറിയ നിത്യത കൈവരിക്കുവാനുള്ള ആവേശമോ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുൻപിൽ നിൽക്കുവാനുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യമോ ഇത്തരം ലഹരിക്കു മുൻപിൽ രണ്ടാംസ്ഥാനത്തേക്കോ, മൂന്നാംസ്ഥാനത്തേക്കോ തള്ളപ്പെടുപോകും. തന്നെ ആകാംക്ഷയോടുകൂടി കാത്തിരിക്കുന്നവരെ തന്നോടു ചേർക്കുവാനാണ് യേശു ഇനി വരുന്നത്. മനസ്സിനെ സ്വാധീനിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന ഇത്തരം ഇവങ്ങളിൽ നിന്ന് ദിനംപ്രതി ലഭിക്കുന്ന ഉന്മാദത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ അന്ത്യകാലത്തു പല ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളും ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നത്. നേരംപോക്കിനും മനസ്സിന്റെ ആശ്വാസത്തിനും സാന്ത്വനത്തിനും വേണ്ടി എന്നൊക്കെ ന്യായീകരിച്ച് നാം അഭയം പ്രാപിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ സമ്മാനങ്ങളാണിവ.

ഒരു മദ്യപാനിയുടെ കുടുംബ ജീവിതത്തെയും സാമൂഹ്യജീവിതത്തെയും തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുവാൻ മദ്യത്തിനു കഴിയുമെന്നതു പോലെ തന്നെ വിശ്വാസികളുടെ പ്രാർഥനാ ജീവിതത്തെയും വിശ്വാസജീവിതത്തെയും ആരമീയ കൂട്ടായ്മയെയും തകർത്ത് പരാജയപ്പെടുത്തി അവരെ നിത്യനരകത്തിന് അർഹരാക്കി മാറ്റുവാൻ മദ്യപാനതുല്യമായ ഈ ലഹരിക്ക് കഴിയുമെന്ന് നാം അറിയാതെ പോകരുത്. ആത്മാവിലും സത്യത്തിലുമുള്ള ആരാധന നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുടനീളം വേണ്ടതാണ്. നിത്യതയിൽ തന്നോടൊത്തു വസിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം യോഗ്യത പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർഥനയോടെയും അധരഫലമായ സ്തോത്രയാഗങ്ങളോടെയും നാം നിരന്തരം

തിരിച്ചറിയേണ്ട കെണികൾ

ദൈവത്തോടു ചേർന്ന് നിൽക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിക്കുവാനുള്ളതാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകിയിട്ടുള്ള ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലോകം വച്ചുനീട്ടുന്ന താൽക്കാലിക അനുഭൂതികളായ ഈ കെണികളിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുവാൻ നാം നമ്മെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നത്.

ഇത്തരം കെണികളിൽ കുടുങ്ങി സുബോധവും പരിസരബോധവും നഷ്ടപ്പെട്ട പലരും ലഹരി പിടിച്ച ഭാവത്തോടെ കണ്ണുനട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച ഇന്ന് നമ്മുടെയൊക്കെ ഭവനങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്നത് പരിതാപകരം തന്നെ. ടെലിവിഷനും ഇന്റർനെറ്റും കമ്പ്യൂട്ടറുമൊക്കെ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിതന്നെയാണ്. അവയൊന്നും ഒഴിവാക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അവയുടെ ചിത്ത സ്വാധീനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം.

ഉപജീവന ചിന്തയാലുള്ള ഭാരം

അതു സാരമുള്ള കാര്യമല്ല എന്ന് സ്വാഭാവികമായും ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അത് ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയണം. ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകജീവതത്തിനാവശ്യമായവയെല്ലാം ഒരുകിത്തരുമെന്നാണ് യേശുവിന്റെ വാഗ്ദാനം. അതിൽ അവിശ്വസിക്കരുത്. അന്നന്നു വേണ്ടതിനായി പ്രാർഥിക്കുവാനും യേശു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നടത്തിത്തരുവാൻ മതിയായ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഉപജീവനകാര്യങ്ങൾക്കു മുട്ടില്ലാതെ നടത്തുവാൻ ദൈവം വിശ്വസ്ഥനാണ്. വാക്കുമാറാത്തവനാണ്. ഇതെല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടും നമ്മിൽ പലരും നമ്മുടെ ഉപജീവനത്തിനായുള്ള

ദൈവനിവാരണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ആകുലചിന്തയും ഭാരപ്പെടുന്നവരുമാണ്. എന്നാൽ ഈ ചിന്തകളാൽ മനസ്സു കലങ്ങിയിട്ട് വരുവാൻ പോകുന്ന പ്രവചന നിവൃത്തികളും ന്യായവിധിയുടെ ദിവസവും വിസ്മരിച്ചു പോകരുത് എന്ന് നമ്മെ ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ട് നിത്യതയ്ക്കായി ഒരുങ്ങി കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് യേശു തരുന്നത്.

ഇടവിടാതെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുവാനുള്ള തടസ്സം എന്തുതന്നെ ആയാലും അതു നമ്മെ സാവധാനം ശാരീരികമരണത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കും. പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നു നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ഇടവിടാതെയുള്ള സ്തുതിയും സ്തോത്രവും പ്രാർഥനയുമാണ് നമ്മിൽ നിന്നുമുയരേണ്ടത് (എഫെസ്യർ 5:19,20; 6:18, 1 തെസ്സ. 5:17) നാം ചിന്തിക്കുന്ന വചനഭാഗത്ത് യേശു പറയുന്നതും നോക്കുക, 'സദാ കാലവും ഉണർന്നും പ്രാർഥിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കിൻ.' അതിഭക്ഷണത്തോടും മദ്യപാനതുല്യമായ ഘടകങ്ങളോടും ഉപജീവനത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള നമ്മുടെ അനാത്മീയ സമീപനങ്ങൾ നമുക്കു ദൈവത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അനുസരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ സാവധാനം നമ്മെ ആത്മീയ മരണത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കും.

യേശുവിനോടൊത്തു നിത്യം വസിക്കുവാനുള്ള വർ ഒരു സുഖജീവിതത്തിനായല്ല, ഒരു സഹനജീവിതത്തിനായി, ഇടുക്കുവാതിലിലൂടെ ഞെരുക്കവഴിയെയുള്ള ആത്മീയ യാത്രയിലായിരിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ഈ ലോക ജീവിതത്തെ സജ്ജീകരിക്കണം. 'അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവൻ അവൻ നടന്നതുപോലെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു' (1 യോഹന്നാൻ 2:6)

➤ പേജ് 21 വിവാഹപ്രായക്കാരായ പെൺകുട്ടികൾക്ക് ചില മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ

പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ച ദൈവകൃപയ്ക്കായി പ്രാർഥിക്കുകയുമാണ് വചനധ്യാനത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടത്. തീരുമാനങ്ങൾ ഉടൻടി നടപ്പിലാക്കുന്ന സമർപ്പിത ജീവിതം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ധന്യമാക്കും.

ഭൂമിയിലുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തെക്കൊണ്ടും, 'സുഖങ്ങൾ' എന്നു കരുതുന്ന എല്ലാ ജീവിത നേട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടും അനുഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടും 'നിത്യജീവൻ' എന്നത് വിലപ്പെട്ടതാണ്. ദൈവത്തോടുകൂടെയുള്ള നിത്യത പകരംവയ്ക്കുവാൻ ഇല്ലാത്തതും അവസാനിക്കാത്തതുമാണെന്ന ഉൾബോധം നിങ്ങളിൽ എപ്പോഴും നിലനിർത്തുക. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ദൈവഭയം ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞവരായിരിക്കുന്നതിനും ഇത് നിങ്ങളെ സഹായിക്കും. ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ ആശ്രയിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ദൈവം കരുതും എന്നതിന് സംശയമില്ല. ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള ജീവിത പങ്കാളിയെ ദൈവം തക്ക സമയത്ത് നൽകി നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ അനുഗ്രഹിക്കും, ധന്യമാക്കും.

മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലെ ആത്മിക മർമങ്ങൾ

ജോയ് എം. തോമസ്

തൊട്ടുകൂടാത്തവനെ തൊടുന്ന യേശു

“അവൻ മലയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി വന്നാറെ വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിൻതുടർന്നു. അപ്പോൾ ഒരു കുഷ്ഠരോഗി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു കർത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്തെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു. എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; നീ ശുദ്ധമാകുക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം മാറി അവൻ ശുദ്ധമായി. യേശു അവനോടു; നോക്കൂ, ആരോടും പറയരുത്; അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി നീ ചെന്നു നിന്നെന്നതന്നെ പുരോഹിതനു കാണിച്ച്, മോശെ കല്പിച്ച വഴിപാടു കഴിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. (മത്തായി 8:1-4)

കുഷ്ഠം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തൊലി മേലുണ്ടാകുന്ന ഏതു രോഗവുമൊക്കാം. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ ഈ വ്യക്തിക്കു ബാധകമായിരുന്നതിനാൽ യഹൂദജാതിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരുവനായിരുന്നു എന്നു കരുതാം. മോശെ മുഖാന്തിരം നല്കിയ പ്രമാണങ്ങൾ ഈ വിധമാണ്. “വടുവുള്ള കുഷ്ഠരോഗിയുടെ വസ്ത്രം കീറിക്കളയണം, അവന്റെ തല മൂടാതിരിക്കണം, അവൻ അധരം മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും അശുദ്ധൻ അശുദ്ധൻ എന്നു വിളിച്ചു പറയുകയും വേണം. അവനു രോഗമുള്ള നാളൊക്കെയും അവൻ അശുദ്ധനായിരിക്കേണം. അവൻ അശുദ്ധൻ തന്നെ, അവൻ തനിച്ചു പാർക്കണം, അവന്റെ പാർപ്പ് പാളയത്തിനു പുറത്തായിരിക്കണം (ലേവ്യ 13:45,46).

കുഷ്ഠം പകരുന്ന ഒരു രോഗമാണെന്നുള്ളതാണ് ഇത്രയും കർക്കശമായ പ്രമാണം അതു സംബന്ധിച്ചു നല്കുവാൻ കാരണം. ഈ രോഗത്തെ മറച്ചു വെയ്ക്കുവാൻ പാടില്ല. രോഗിക്കു മറ്റുള്ളവരു

മായുള്ള സംസർഗം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അശുദ്ധൻ എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കു ആവൃത്തിയെ ഒഴിഞ്ഞുപോകാൻ സഹായകമായി. ഇപ്രകാരമുള്ള രോഗിയുടെ അവസ്ഥ പരിതാപകരമാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. കുഷ്ഠരോഗിയെ അശുദ്ധൻ എന്നു വിധിക്കുന്നത് പുരോഹിതനായിരുന്നു (ലേവ്യ 13:44). സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്ന കുഷ്ഠരോഗി സുഖമായി എന്നു വിധിക്കുന്നതും പുരോഹിതൻ തന്നെ (ലേവ്യ 14:1-3). ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ കരുണയോടുകൂടിയതായിരുന്നു എന്നു അതു ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു മനസ്സിലാകും. കുഷ്ഠരോഗി സുഖം പ്രാപിക്കുന്നതിനും മറ്റുള്ളവരിൽ അതു പകരാതെ ഇരിക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു ഈ ക്രമീകരണം. കുഷ്ഠരോഗിയെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രമാണമായിരുന്നില്ല അത്.

യേശുകർത്താവിന്റെ സമയത്തു കുഷ്ഠരോഗികൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുന്നതായി സുവിശേഷങ്ങളിൽ നാം വായിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് മത്തായി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

യേശുവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിനുശേഷം ഉടൻതന്നെ ഈ കുഷ്ഠരോഗിയെ സൗഖ്യമാക്കുന്ന സംഭവം മത്തായി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തെ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കാണിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായിക്കൂടി അതായിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷെ, മലമുകളിൽ നടന്ന ഉപദേശപ്രസംഗങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യൻ കേട്ടിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. യേശുവിനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഈ മനുഷ്യനു കഴിഞ്ഞു. അതിനാലാണല്ലോ യേശുവിനെ നമസ്കരിച്ചു കർത്താവേ എന്നു അഭിസംബോധന ചെയ്തതും

തൊട്ടുകൂടാത്തവനെ തൊടുന്ന യേശു

‘നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും’ എന്നു പറയുന്നതും.

യേശുവിനെ അനുഭവിക്കുന്നതിനും യേശുവിൽ നിന്നും നന്മകൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനും യേശു ആരാണ് എന്നുള്ള തിരിച്ചറിവും അംഗീകാരവും അത്യാവശ്യമാണ്. യേശുവിനെ അനുഭവിക്കുക എന്നതും യേശുവിൽ നിന്നും നന്മകൾ അനുഭവിക്കുക എന്നതും രണ്ടുകാര്യങ്ങളാണ്. യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നവരിൽ സിംഹഭാഗവും യേശുവിൽ നിന്നും നന്മകൾ പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിയവരാണ്. അവർ യേശുവിനോടു നന്ദിപറയുകയും സ്തുതി പാടുകയും ഒക്കെ ചെയ്തു. പക്ഷേ യേശു ആരെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും തന്റെ സ്നേഹത്തിനായി ഹൃദയം തുറക്കുകയും യേശുവിനെ അനുഭവിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തവർ മടങ്ങിപ്പോയില്ല. അവർ യേശുവിനെ എല്ലാമെല്ലാമായി കണ്ടു അനുഗമിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച ശിഷ്യന്മാരായി. അവർക്കു യേശു നിത്യജീവനായിരുന്നു; അവന്റെ മൊഴികൾ നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ ആയിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവം ആരെന്ന് മനുഷ്യനോടുള്ള തന്റെ സമീപനം എങ്ങനെ എന്നും വെളിപ്പെടുത്തുന്നവ ആയിരുന്നു. “എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു” (യോഹന്നാൻ 14:9) എന്നു യേശു പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഇതാണ്. ഈ കുഷ്ഠരോഗിയോടുള്ള യേശുവിന്റെ സമീപനം വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു.

വളരെ പുരുഷാരം യേശുവിനെ പിൻതുടരുന്നുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ മുമ്പിൽ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഈ കുഷ്ഠരോഗിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയ വസ്തുത എന്തായിരിക്കും? യേശുവിൽ സ്നേഹവാനായ ദൈവത്തെ അവൻ ദർശിച്ചു എന്നതു തന്നെ. ദൈവം എല്ലാവരുടെയും അവകാശമാണ്. ആർക്കും അവിടത്തെ സന്നിധിയിൽ തീണ്ടൽ ഇല്ല. വിശ്വാസവും അനുതാപവും ഉള്ള ആർക്കും ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു അടുത്തുവരാം. “നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും” എന്നു കുഷ്ഠരോഗി വിശ്വാസത്തോടും ആശയോടും പറയുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ പ്രതികരണം എന്തായിരുന്നു? കർത്താവു ആദ്യം ചെയ്തതു അവനെ തൊടുക എന്നതായിരുന്നു. ഒരു സ്പർശനത്തിന്റെ ശക്തി വളരെയാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്പർശനത്തിനായി കൊതിക്കുന്ന ലക്ഷങ്ങൾ ആണ് നമുക്കും ചുറ്റുമുള്ളത്.

അയോഗ്യതയെ അവഗണിച്ചു സ്പർശനത്തിനു കൊതിക്കുന്നവരെ സ്പർശിക്കുവാൻ യേശുവിനെപ്പോലെ ആർക്കു കഴിയും? ഇതു നമുക്ക് ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്. മാതാപിതാക്കളുടെ സ്പർശനം കൂട്ടിക്കൾക്കു വേണ്ടസമയത്തു അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ സമൂഹത്തിൽ കുറ്റവാളികളുടെ എണ്ണം കുറയുമായിരുന്നു. അധ്യാപകരും മുതിർന്നവരും ഒക്കെ സ്നേഹവും കരുതലും കൊടുത്തിരുന്നു എങ്കിൽ അവരൊക്കെ മാന്യരും അന്യഗ്രഹീതരുമായി ഇന്നു സമൂഹത്തിനു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും സൗഖ്യം പകരുന്ന സ്പർശനം, അതൊരു ആവശ്യമാണ്.

യേശുവിന്റെ കരത്തിന്റെ സ്പർശനം അനുഭവിച്ച കുഷ്ഠരോഗി അത്ഭുതപ്പെട്ടു കാണും. മലമുകളിൽ ജനങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ഉപദേശം മുഴുവൻ ഒരു ഗുളികയായി ലഭിച്ച പ്രതീതി അവനുണ്ടായിക്കാണും. തുടർന്നു കർത്താവു പറയുന്നു, “എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; നീ ശുദ്ധമാക.” ഈ വാക്കുകളിൽ കർത്താവിനു മുഴുവൻ മനുഷ്യവർഗത്തോടും പറയുവാനുള്ള സന്ദേശം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സ്വർഗം വിട്ടു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ താൻ വിളിച്ചു പറയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച സന്ദേശം.

മനുഷ്യന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കഷ്ടതകൾക്കുമുള്ള ഒരു ശാശ്വത പരിഹാരമാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ദൈവം പറയുന്നു, “എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; നീ ശുദ്ധമാക.” യേശു തന്റെ ഹൃദയം തുറന്നു കാണിച്ചു; ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണമനസ്സ്! മനുഷ്യനോടുള്ള സ്നേഹവും ആർദ്രതയും നിറഞ്ഞ മനസ്സ്. എല്ലാവരും ശുദ്ധരാകണം; പാപത്തിൽ നിന്നും പാപം വരുത്തിയ എല്ലാ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ നിന്നും വിടുതൽ പ്രാപിക്കണം. അവനു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മനുഷ്യനെ തേടി മനുഷ്യ വേഷത്തിൽ അവൻ ഇറങ്ങി വന്നിരിക്കുന്നു. കുഷ്ഠരോഗി ചെന്നതുപോലെ എല്ലാവരും തന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കേവലം താൽക്കാലിക നന്മകൾ മാത്രം തേടിയല്ല നിത്യജീവനും സ്വർഗരാജ്യവും ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയും അന്വേഷിച്ചു തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവർക്കായി കർത്താവു ആവലോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദേശമല്ല ‘എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; ശുദ്ധമാക’ എന്നു കർത്താവു പറയുമ്പോൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്? ആ കുഷ്ഠരോഗി അപ്പോൾത്തന്നെ ശുദ്ധമായി. അവൻ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു മാന്യനായി. ●

സാത്താന്റെ പഠന സെമിനാർ

വളരെ തിരക്കിട്ട ഒരു പഠന സെമിനാർ സമാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പാതാള രാജ്യത്തിന്റെ ഗോപുര വാതിൽ കടന്ന് ഡെലിഗേറ്റ്സ് പുറത്തേക്കു പോകുന്നു. പഠിച്ചതെല്ലാം പ്രാവർത്തികമാക്കാനുള്ള തിടുക്കത്തോടെ. ദൈവരാജ്യ പ്രജകളിലെ ആത്മീകമുന്നേറ്റം കണ്ട് വിറളിപ്പിടിച്ച സാത്താൻ വിളിച്ചു ചേർത്ത പഠന സെമിനാറിലെ കണ്ടെത്തലുകളും അന്തിമ നിർദ്ദേശങ്ങളും ശിരസ്സാവഹിച്ചാണ് സാത്താൻ സേനയുടെ പുറപ്പാട്. സമ്മേളന ഹാളിലെ കുറുത്ത ബോർഡിൽ തിളങ്ങുന്ന ചുവന്ന അക്ഷരത്തിൽ ആ കുറിപ്പുകൾ വായിക്കാം.

കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് ആളുകളെ ദൈവോന്മുഖമാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വ്യാപകമായതിനാൽ അതിനെ ചെറുത്തു നിർവ്വീര്യമാക്കാനാണു പദ്ധതികൾ. ഉപദ്രവങ്ങളും പീഡനങ്ങളും ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം ചെയ്യാത്തതിനാൽ വ്യത്യസ്ത ദിശയിൽ നീങ്ങാനാണു നിർദ്ദേശം.

മുഖ്യ കണ്ടെത്തലുകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും:

1. ആളുകൾ പള്ളിയിലും ആരാധനയിലും പോകുന്നത് തടയേണ്ട. പകരം നടത്തിപ്പുകാരെ സ്വാധീനിച്ചു അവിടെ പ്രോഗ്രാമുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുക. തിരക്കു വർദ്ധിക്കട്ടെ. ആളുകളെ രസിപ്പിക്കുന്നതും, വിരുന്നുകൾക്കും സൗഹൃദങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യമുള്ളതും, കലാ കായിക രംഗത്തോട് അനുഭാവം പുലർത്തുന്നതുമായ പരിപാടികളായിരിക്കണം അവ. വളർന്നു വരുന്ന തലമുറയെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ ഇവ അനിവാര്യമാണെന്നു പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കാനുള്ള ന്യായങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുക. പ്രോഗ്രാമുകൾക്കെല്ലാം ഫോട്ടോസഹിതം വ്യാപക പ്രചാരം നൽകി നടത്തിപ്പുകാരെ ത്രസിപ്പിക്കുക.
2. ഉള്ളിലെ മീറ്റിംഗുകൾക്കു ഉണർവ്വുയോഗങ്ങളുടെ പേരു നൽകുകയും ഭൗതിക വീക്ഷണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ദിശയിൽ അവയെ ഗതിതെറ്റിക്കുകയും ചെയ്യുക.
3. വീടുകളിൽ ഭവനപ്രാർഥനകളും ഒന്നിച്ചുള്ള വചനധ്യാനവും നടക്കാതിരിക്കത്തക്കവിധം കുട്ടികൾ, വീട്ടമ്മമാർ, ഗൃഹനാഥന്മാർ എന്നിവരുടെ ഇഷ്ട ടി.വി പ്രോഗ്രാമുകളുടെ സമയം ക്രമീകരിക്കുക. എല്ലാ സമയങ്ങളിലും ആരെയെങ്കിലും അതിന്റെ മുമ്പിലിരുത്തുക. അവർ അന്യോന്യം പഴി പറഞ്ഞാലും.
4. യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ ആളുകളിൽ പടി പടിയായി കുറച്ചുകൊണ്ടുവരിക. യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ പോലും കർത്താവിനെയോ വചനത്തെയോ ധ്യാനിക്കാൻ അവസരം നൽകാതെ കാറിലെ സ്റ്റീരിയോയിൽ സിനിമാഗാനങ്ങളും, കോമഡി പ്രോഗ്രാമുകളും കേൾക്കാനുള്ള ഇനങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ഒന്നിച്ചു യാത്ര ചെയ്യുമ്പോഴും, പരസ്പരം കാണുമ്പോഴും അവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനുള്ള പ്രവണത ഉണ്ടാക്കി സമയത്തെ കവരുക. ആളുകളുടെ ശീലങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി വായനക്കും, കേൾവിക്കും, സംസാരത്തിനും, സൗഹൃദത്തിനുമുള്ള വിഭവങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുക.
5. ഇന്റർനെറ്റ്, വൈഫൈ എന്നിവയുടെ മേലുള്ള അധികാരം മൊത്തമായും ഫേസ്ബുക്ക്, ട്വിറ്റർ, വാട്സ്ആപ്പ്, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം എന്നിവയുടെ മേലുള്ള അധികാരം പ്രത്യേകമായും നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുന്നു അവയെ വിദഗ്ദ്ധമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവയിലുള്ള ശ്രദ്ധ പരമാവധി കുറയ്ക്കാം.
6. മുമ്പു പ്രയോഗിച്ചു വന്ന മറ്റു സ്ഥിരം തന്ത്രങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിയവരെ അതതിൽ നിലനിർത്തുക. സാഹചര്യങ്ങളുടെ മാറ്റം അനുസരിച്ച് പരിഷ്കരിച്ച പദ്ധതികൾ സർക്കുലറായി പിന്നാലെ അറിയിക്കാം. ●

ത്തിരിക്കുന്നത്. ബൈബിൾ ഏറ്റവും ശക്തീകരണം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഗുണവിശേഷമാണു വിശുദ്ധി!” (R.C Sproul the Holiness of God-Tyndale House publishers INC. Wheaton, Illionis 1985-P.40)

വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു പാപി പിന്നെ കാണുന്നതു അവനെത്തന്നെ, അതായത് സ്വന്ത പാപത്തെയായിരിക്കും. പത്രോസ് യേശുവിൽ വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ കണ്ടു; തുടർന്നു ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അവനെത്തന്നെ കണ്ടു. ദൈവത്തെ കാണുന്നതു ആവശ്യം; ദൈവത്തെ കാണേണ്ടതുപോലെ-അവന്റെ വിശുദ്ധിയിൽ-കാണേണ്ടത് അതിലും പ്രധാനം! എന്നാൽ, അതിലും പ്രധാനമാണു ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ പ്രകാശത്തിൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ കാണുന്നത്.

നിത്യപ്രകാശമായ യേശുവിന്റെ ഉജ്ജ്വലശോഭയിൽ അവനെത്തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ പത്രോസ് അലരിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നീ പരിശുദ്ധ ദൈവം... ഞാൻ കൊടുംപാപി... നിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കാൻ എനിക്കു കഴിയില്ല. ദയവായി എന്നെ വിട്ടു പോകണമേ!

ശരിയായ പാപബോധമുണ്ടാകുമ്പോൾ നമുക്കു ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു ഓടിച്ചെല്ലാനല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഓടിയൊളിക്കാനേ തോന്നൂ. ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ ഓരോ വൈകുന്നേരവും ദൈവം എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ ആദ്യം ഹൗവ്വയും അവന്റെ അടുത്തേക്കു ഓടിച്ചെല്ലുമായിരുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്ന ദിവസംവരെ! എന്നാൽ, പാപത്തിൽവീണ ദിവസം വൈകുന്നേരം ദൈവമെത്തിയപ്പോൾ പാപികളായിത്തീർന്ന ആദ്യം ഹൗവ്വയും ദൈവത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു ഓടിച്ചെല്ലുകയല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്നു ഓടിയൊളിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്! അവർ ‘ഭയപ്പെട്ട്’ ഓടിയൊളിച്ചിരുന്നു! (ഉല്പത്തി 3:10).

പത്രോസിനും ഇവിടെ ‘ഭയ’മാണ്. എന്തു കൊണ്ട്? പരിശുദ്ധനായ ദൈവമാണു യേശുവിൽ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നത്. പാപിയായ തന്റെ മുന്നിലേക്കു ദൈവം എന്തിനു വന്നുനിൽക്കുന്നു? സാഭാവികമായും അവനു ഒരു ഉത്തരമേയുള്ളൂ- തന്റെ പാപങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ... താൻ പിടിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെന്നു പത്രോസിനു മനസിലായി. ഇനി ഒന്നേ മുന്നിലുള്ളൂ-ശിക്ഷ! ‘യേശുവേ, നീ ദൈവ

മാണെന്നും ഞാൻ പാപിയാണെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്നെ ശിക്ഷിക്കരുതേ’ എന്നാണു പത്രോസ് പറയുന്നത്! ശിക്ഷിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ളവനാണു മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്! ഭാവി അവന്റെ കരങ്ങളിലാണ്. പത്രോസ് അലരിക്കരഞ്ഞില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതമുള്ളൂ! ശരിയായ പാപബോധമുണ്ടായാൽ- പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവുണ്ടായാൽ-ആരും അലരിക്കരഞ്ഞു പോകും!

ഇന്നു ആളുകൾ കരയുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനർത്ഥം, ആളുകൾക്കു പാപബോധമുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുതന്നെയാണ്. എങ്ങനെ പാപബോധമുണ്ടാകാൻ? ഇന്നു എല്ലാവരും “മീൻ കൊടുക്കുന്ന യേശു”വിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ച് ആശീർവാദം പറഞ്ഞു പിരിയുന്നു... ജോലി കൊടുക്കുന്ന, പണം കൊടുക്കുന്ന, സെക്രട്ടറിയാക്കുന്ന യേശു. അടുത്തിടെ ആരോ പറയുന്നതു കേട്ടു. “വാഗ്ദത്തമുണ്ടു ബ്രദറേ, എന്നെ ദൈവം ഈ സഭയുടെ സെക്രട്ടറിയാക്കുമെന്ന്. എന്റെ അപ്പച്ചൻ ഈ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ഒത്തിരി വിലകൊടുത്തതാ... ദൈവം മാനിക്കാതിരിക്കില്ല ബ്രദറേ... പലരും പ്രവചിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്!” കഷ്ടം തന്നെ.... ഇതൊക്കെ പറയുന്നവനെയാണോ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കുന്നത്?

മനുഷ്യരിൽ പാപബോധം വളർത്തുന്ന, മാനസാന്തരത്തിന്റെ ആവശ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസംഗകർ ഇന്നെവിടെ? അനുതാപത്തിന്റെ കരച്ചിലുയരുന്ന സുവിശേഷയോഗങ്ങളെവിടെ? വിശുദ്ധനായ-പാപത്തെ സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത- ഒരു ദൈവത്തെ വരച്ചുകാണിക്കുന്ന യോനാഥൻ എഡ്വേർഡിനെപ്പോലെയുള്ള എത്ര പ്രസംഗകർ നമുക്കിന്നുണ്ട്?

പത്രോസ് ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞുവരുന്നതേയുള്ളൂ. തന്റെ സഹായമാവശ്യപ്പെട്ടുവരുന്ന ഒരു വഴിയുപദേശി (street preacher) എന്ന നിലയിൽനിന്ന്, ആർദ്രതയുള്ള ഗുരുവെന്ന നിലയിൽനിന്ന്, തന്റെ പാപങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാൻ അധികാരമുള്ള ദൈവമായി യേശുവിനെ അവൻ അറിഞ്ഞു. എന്നാൽ, ഇനിയും അറിയാനുണ്ട്. തീർച്ചയായും യേശു പാപത്തിനു ശിക്ഷവിധിക്കാൻ യോഗ്യനായ കർത്താവാണ്. എന്നാൽ, ദൈവത്തെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനായി മാത്രം ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന പത്രോസ്, യേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പുതിയൊരു മുഖം കാണാൻ പോകുകയാണ്. “ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേ

ക്കയച്ചത് ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല, ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ!” (യോഹ. 3:17). അതെ, യേശുവിൽ പത്രോസ് ദൈവത്തിന്റെ പുതിയ മുഖം കണ്ടു- രക്ഷകന്റെ മുഖം! ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു “സംഭ്രമിച്ചു” (ലൂക്കോസ് 5:9) നിന്ന പത്രോസിനോടു യേശു പറഞ്ഞു: ‘ഭയപ്പെടേണ്ട!’ (ലൂക്കോസ് 5:10).

അതാണു സുവിശേഷം! പാപത്തിന്റെ ഭാരത്തിൽ തലതല്ലിക്കരയുന്ന, നരകഭീതിയിൽ നിരാശയുടെ പടുകുഴിയിൽ കിടക്കുന്ന, ആലംബഹീനനായ മനുഷ്യനോടുള്ള ദൈവപുത്രന്റെ സാന്ത്വനസ്വരം-‘ഭയപ്പെടേണ്ട!’ ഇതൊരു വാക്കിൽ സുവിശേഷം മുഴുവൻ ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യേശുവിന്റെ തിരുജനനം ആട്ടിടയന്മാർക്കു വിളംബരം ചെയ്തു കൊണ്ടുള്ള ദുതഗീതയുടെ പരമസന്ദേശവും അതുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നോർക്കുക. “ഭയപ്പെടേണ്ട! സർവജനത്തിനും ഉണ്ടാകുവാനുള്ളൊരു മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു.... കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവ് ഇന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു....” (ലൂക്കോസ് 2:10-11)

രക്ഷിതാവിന്റെ ജനനമാണു ഭയത്തെ തുടച്ചുമാറ്റുന്നത്. എന്നാൽ, അനുതപിക്കുന്നവനുമാത്രമേ “ഭയപ്പെടേണ്ട” എന്ന രക്ഷകന്റെ സാന്ത്വനസ്വരം കേൾക്കാനാവൂ. മീനിലൊതെ വിഷമിച്ച പത്രോസിനോടു യേശു “ഭയപ്പെടേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞില്ല. അപ്പോഴവനു ഭയമില്ലല്ലോ... ഭയമുണ്ടാകുന്നത് എപ്പോഴാണ്? പാപം ചെയ്യുമ്പോഴല്ല, പാപം പിടിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണു നാം പലപ്പോഴും ഭയപ്പെടുന്നത്.

പാപം നമ്മിൽ ഒരു ഉൾഭീതി നൽകുന്നുണ്ടാവാം. എന്നാൽ പാപം പിടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, നാം ശിക്ഷകന്റെ മുഖിൽ ചെന്നു പെടുമ്പോൾ ഭീതി അതിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ എത്തുന്നു. കോളേജിൽ കൂട്ടുകാരുമൊത്തു മദ്യപിച്ചു മദോന്മത്തനായി എല്ലാ ദുഃസ്വഭാവങ്ങളോടുംകൂടെ നടന്ന രാജ്യ അവധിക്കു നാട്ടിലെത്തുമ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും മുഖിൽ നല്ലപിള്ളയായിരുന്നു. ആരാധനയ്ക്കു പോകാനും സാക്ഷി പറയാനും അവനു മടിയില്ലായിരുന്നു... എന്നാൽ, അവിചാരിതമായി ഹോസ്റ്റലിൽ മകനെ കാണാനെത്തിയ പിതാവ് കൂട്ടുകാരുമൊത്തു മദ്യപിച്ച് ചീട്ടുകളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മകനെയാണു കാണുന്നത്... പിടിക്കപ്പെട്ടു എന്നു മനസിലാകുമ്പോഴാണു ഭീതിയുണ്ടാകുന്നത്.

തന്റെ പാപഭാരവുമായി, ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന ഭീതിയിൽ യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണുകിട

ക്കുന്ന പത്രോസിനോടു യേശു പറഞ്ഞു: ഭയപ്പെടേണ്ട... നിന്റെ അനുതാപം ഞാൻ അറിയുന്നു. പഴയലോകം, പഴയജീവിതം അതൊക്കെ ഞാൻ മറക്കുന്നു. നിന്നെ ശിക്ഷിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുമെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഞാൻ വന്നതു നിന്നെ ശിക്ഷ വിധിക്കാനല്ല; നിന്നെ ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലേക്കു നയിക്കാനാണ്: നിനക്കൊരു പുതിയ ജീവിതം നൽകാനാണ്. “ഇന്നു മുതൽ നീ മനുഷ്യനെ പിടിക്കുന്നവനാകും” (ലൂക്കോസ് 5:10).

എല്ലാം തകർന്നുവെന്നു ചിന്തിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, ഇതാ പത്രോസിനു അവിശ്വസനീയമായ നിലയിൽ പുതിയൊരു ജീവിതം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവനു പാപക്ഷമ ലഭിച്ചെന്നു മാത്രമല്ല, യേശുവിനോടുകൂടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ-മനുഷ്യരെ പിടിക്കാൻ-ക്ഷണവും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പുതിയ ജോലി എന്നു മാത്രമല്ല, യേശുവിന്റെ പങ്കാളിയാകുവാനുള്ള (partnership with Jesus) ക്ഷണമാണു പത്രോസിനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്! ഇതു കേട്ടാൽ ആരാണു തുള്ളിച്ചാടാതിരിക്കുക! എന്താണു യേശുവിന്റെ വാഗ്ദാനം എന്നു മനസിലാക്കിയാൽ പിന്നെ നമുക്കു അടങ്ങിയിരിക്കാനാവില്ല! പത്രോസിനും കൂട്ടാളികൾക്കും അതു മനസിലായി... “പിന്നെ അവർ പടകുകളെ കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചിട്ട്, സകലവും വിട്ട് അവനെ അനുഗമിച്ചു (ലൂക്കോസ് 5:11)

നോക്കൂ, ജോലിയിലെ പരാജയത്തിൽ-രാത്രി മുഴുവനു മുളള അധ്വാനത്തിനു ശേഷവും മീനൊന്നും കിട്ടാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ-യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണു രണ്ടു പടക് നിറച്ചുള്ള വലിയ മീൻകൂട്ടം! ഒരു പക്ഷേ, ഒരുമാസംകൊണ്ടു അവർക്കു കിട്ടാനുള്ള അത്രയും മീൻ... അതു കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചിട്ട്, അതു വിലക്കാൻ നിൽക്കാതെ, ആരെങ്കിലും അതു കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊട്ടെ എന്നു ചിന്തിച്ച്, ‘സകലവും വിട്ട്’, ആ നാലു മുക്കുവർ യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ പോയി... പിന്നെ മീൻ പിടിക്കുന്ന ഉദ്യോഗം വിട്ട് അവർ മനുഷ്യനെ പിടിക്കുന്ന വലിയ മുക്കുവന്റെ കൂട്ടാളികളായി കൂടി!

ഗനസരേത്ത് തടാകക്കരയിൽ അന്നു നടന്ന ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതമെന്ത്, എന്നു ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എന്തുപറയും? മീനിന്റെ പൊടിപോലുമില്ലാതിരുന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടു പടകുകൾ നിറച്ച് മീൻ കൊടുത്തുകൊണ്ടു യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതമോ? അതിലും വലിയൊരു അത്ഭുതം അവിടെ നടന്നു എന്നു ഞാൻ പറയട്ടെ... അതു മറ്റൊന്നുമല്ല, രണ്ടു പടകു നിറയെ മീൻ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ആ

അനുഗമനത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പടവുകൾ

നാലു മുക്കുവർ അതൊന്നു തിരിഞ്ഞുപോലും നോക്കാതെ സകലവും വിട്ട് യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ, മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ശൂന്യമായ ഭാവിയിലേക്കു നടന്നുനീങ്ങിയതാണ്! **സമൃദ്ധി ലഭിക്കുന്ന തല്ലു വലിയ അത്ഭുതം, സമൃദ്ധി ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്!**

പത്രോസിനെ അനുഗമനത്തിലേക്കു നയിച്ച ചുവടുകൾ നാം കണ്ടു. യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ തിരിച്ചറിവുകളുടെ വളർച്ചയും! തന്റെ സഹായമാവശ്യപ്പെട്ടു വരുന്ന തച്ചൻ, തന്നെ സഹായിക്കാൻ വരുന്ന ആർദ്രതയുള്ള ഗുരു, പരിശുദ്ധനായ ദൈവം, പാപത്തെ ശിക്ഷിക്കാൻ അധികാരമുള്ള കർത്താവ്, 'ഭയപ്പെടേണ്ട' എന്ന സാന്ത്വനസ്വരവുമായി നിൽക്കുന്ന രക്ഷകൻ... അനുഗമനത്തിനു ഈ ചുവടുകളെല്ലാം ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ, ഓരോ തിരിച്ചറിവിനനുസരിച്ച് പത്രോസ്

ഓരോ ചുവടുകൾ മുന്നേറിയെങ്കിലും ആത്യന്തികമായി ശിഷ്യനാകുവാൻ അവൻ ഒടുവിലത്തെ ചുവടെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. യേശുവിനു പ്രസംഗിക്കാൻ പടുകുകൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യനായില്ല, യേശു അവനു മീൻ കൊടുത്തപ്പോഴും അവൻ 'ശിഷ്യ'നായില്ല. എന്തിന്, ദൈവദർശനമുണ്ടായപ്പോഴും പാപബോധമുണ്ടായപ്പോഴും അനുതപിച്ചപ്പോഴും പാപമേറ്റു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞപ്പോഴും 'ഭയപ്പെടേണ്ട' എന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോഴും അവൻ ശിഷ്യനായില്ല...പത്രോസ് ശിഷ്യനായത്, സകലവും ഉപേക്ഷിച്ച് അവന്റെ പിന്നാലെ പോകാൻ കാലെടുത്തുവച്ച ആദ്യത്തെ ചുവടുവയ്പ്പിലാണ്! ബാക്കിയെല്ലാം ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ മാത്രം! ശിഷ്യനാകാൻ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നില്ല. എന്നാൽ മീനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവന് ഒരിക്കലും ശിഷ്യനാകാൻ കഴികയില്ല! ●

ഒവിത

ബിജു ഏബ്രഹാം, അറ്റ്ലാന്റാ

നിസഹായർ നാം

ഉദിച്ചുയരുന്ന സൂര്യനെ നോക്കുവാൻ ത്രാണിയില്ലാത്തവർ നാം
 മദിച്ചുപായുന്ന മത്തഗജത്തെ കണ്ടു പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നവർ നാം
 നിലതെറ്റി ഒഴുകുന്ന പെരുംനദിയുടെ ഗതിതിരിക്കാനാവാത്തവർ നാം
 നലമെഴും വാക്കുകൾക്കു പിഴവുപറ്റിയാലതിൻ കുറവുമാറ്റാനാവാത്തവർ നാം
 ഘോരമായ വേനലിൽ കരിയുന്ന ചെടികൾക്കു നീർവീഴ്ത്താനാവാത്തവർ നാം
 ഉയരെ പറക്കുന്ന കഴുക്കന്റെ കണ്ണിലെ ക്രൗര്യം ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തവർ നാം
 പറന്നകലും പ്രിയർക്കു മുന്നിൽ നിസഹായരായി നില്ക്കുന്നവർ നാം
 ഘോരമായ് മുഴങ്ങുന്ന വെള്ളിടി ശബ്ദത്തിൽ വിറപുണ്ടിരിക്കുവോർ നാം
 ഭീതി മുഴക്കുന്ന വനരാജ ശബ്ദത്തിൽ മുട്ടിടിക്കുന്നവർ നാം
 കനത്തതാമിരുളിന്റെ ഗുഡഭാവങ്ങളെ ഭീതിയിൽ വീക്ഷിച്ചവർ നാം
 കഠിനവേദന കടിച്ചമർത്തി വിധിയെ പഴിക്കുന്ന നിസ്സഹായർ നാം
 പുഞ്ചിരിവിതരുന്ന മോഹന വാക്കിലെ കാപട്യം ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തവർ നാം
 നാളെ എന്തു ഭവിക്കുമെന്നറിയാതെ നീളമേറിയ പദ്ധതി ചമയ്ക്കുന്നവർ നാം
 ഭുവനൈകശില്പിയാം ദൈവത്തിനുറവിടം തിരയുന്ന അല്പബുദ്ധികൾ നാം
 അവൻ കല്പിച്ചു തന്നതാം സബുദ്ധിയെ കബുദ്ധിയാക്കുന്ന പമ്പര വില്പിതകൾ നാം

ഇവൻ ആർ

കർത്താവ് കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാന്തമാക്കിയതു കണ്ടു വിസ്മയിച്ചുപോയ ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രതികരണമാണീ ശീർഷകം. അതുവരെ അറിഞ്ഞതിനേക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരറിവ് അന്നവർക്കുണ്ടായി. നാമും ഇതുവരെ കർത്താവിനെ മുഴുവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനിയും അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പകച്ചു നോക്കിനില്ക്കുന്ന ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളുടെ മേൽ കർത്താവിന്റെ ഇടപെടൽ ഉണ്ടായിക്കഴിയുമ്പോൾ നാം ഭ്രമിച്ചു പോകും, ഇങ്ങനെയും പ്രവർത്തിക്കുമോ ദൈവം എന്നോർത്തുപോകും. ശരിയായ ദൈവാശ്രയത്തോടെ ജീവിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവിക അത്ഭുതങ്ങളായിരിക്കും. കർത്താവിൽ നിന്നും പ്രാപിക്കുന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങളാണ് തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അറിവു വിശാലമാക്കുന്നത്. യാതൊരു പുത്തൻ അനുഭവങ്ങളുമില്ലാതെ ശുഷ്കിച്ച ഒരു ബന്ധമാണ് കർത്താവുമായുള്ളതെങ്കിൽ കർത്താവ് നമുക്കൊരു ആവേശമായിരിക്കില്ല, ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നമുക്കൊരു ആസ്വാദനം ആയിരിക്കില്ല. അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും മാത്രമല്ല നമുക്കു പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന തികവാർന്ന അനുഭവങ്ങൾ. കർത്താവിനെയും അവന്റെ തിരുവചനങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകളും അറിവിന്റെ ആഴവും വിശാലമാക്കുന്ന ഇടപെടലുകൾ നിറഞ്ഞതായിരിക്കണം ശിഷ്യരുടെ ജീവിതം. ഗുരു ശിഷ്യബന്ധം സൂക്ഷിക്കുകയും ദിനന്തോറും പാദപീഠത്തിലിരുന്നു പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് ആഴമുള്ള നല്ല അറിവുകൾ ലഭിക്കുന്നത്. അതു ഭൂമിയിലെ ഏതെങ്കിലും പാഠശാലയിൽ ചേർന്നാൽ കിട്ടുന്നതല്ല. സെമിനാരികളിൽ നിന്നും വേദശാസ്ത്രം പഠിക്കാൻ, കർത്താവിനെ ആഴത്തിലറിയുന്ന പഠനം അവനെ അനുഗമിക്കുന്നതിനാലേ കിട്ടുകയുള്ളൂ. എന്താണു നമുക്കു കർത്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്? ആ ചോദ്യത്തിന് വാക്കാൽ മറുപടി പറയാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ജീവിതംകൊണ്ടു മറുപടി പറയേണ്ട കാര്യമാണത്. ഒരു സംഘടനയിലെ അംഗത്വത്താൽ ലഭിക്കുന്ന ഉതവികൾക്കു വേണ്ടിമാത്രമുള്ള സഭാബന്ധം സൂക്ഷിക്കുന്ന ആളാണെങ്കിൽ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് ചില വികലമായ ധാരണകൾ മാത്രമായിരിക്കും ഉള്ളത്. മൂടക്കം കൂടാതെ കൂട്ടായ്മകളിൽ പങ്കെടുത്തു ഹാജർ ഉറപ്പാക്കുന്ന ബന്ധമാണുള്ളതെങ്കിൽ ധാരാളം കേട്ടറിവുകളുണ്ടായിരിക്കും. ആധികാരികമായ പഠനം ലഭിച്ച ആളാണെങ്കിൽ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് നന്നായി വിശദീകരിക്കാനും, പഠിപ്പിക്കാനും പ്രാപ്തിയുണ്ടാവും. എന്നാൽ ആഴക്കടലിലെ ചുഴിയിൽ കിടന്നു വട്ടം കറങ്ങിയ നേരം കാറ്റേ അടങ്ങുക എന്ന് അധികാരത്തോടെ പറയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട ആ കാഴ്ച നൽകിയ അറിവ് വ്യത്യസ്തമാണ്. കർത്താവിനെ നിരന്തരം അനുധാവനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഇത്തരം അനുഭവങ്ങളും അറിവുകളും ധാരാളമായി ലഭിക്കും. കാരണം അവർ നടക്കുന്നത് തെരുക്കുമുള്ള വഴിയേ ആണല്ലോ, പ്രതിബന്ധങ്ങളും എതിർപ്പുകളും വളരെയുള്ള ദുർഘട പാത.

കെ.വി. രാജു

Bank Account Details:

Righteous Path Publication Trust
A/c No. 0315053000011215
IFS Code: SIBL 0000315
South Indian Bank,
Kanjikuzhy - Kottayam.

നേർവീഥി

നിത്യതയ്ക്കൊരു വഴികാട്ടി

നിത്യതയുടെ വഴികാട്ടിയും മോക്ഷയാത്രയിലെ ഉത്തമ സുഹൃത്തുമായ നേർവീഥി നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതർക്കും നേർവഴി കാട്ടട്ടെ....

അക്കൗണ്ടിൽ പണമടയ്ക്കുന്നവർ പേരുവിവരം ഓഫീസിൽ അറിയിക്കുമല്ലോ. മാസിക യഥോചിതം അയക്കുവാനും കണക്കുകൾ കൃത്യമായി സൂക്ഷിക്കുവാനും അത് സഹായകമാകും.

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 200 രൂപ

RNI No. KERMAL/2012/46138
Date of Publishing 10.05.2018

NERVEEDHI MAY 2018
Annual Subscription ₹ 200.00
(Per copy ₹ 20.00)

Postal Registration No. KL/KTM/106/2016-2018
Licence No. KL/CR/KTM/WPP-09/2016-2018
Licensed to Post Without Prepayment

Better Future

Keeping the believers especially
the youth in mind.

Equipping them to draw a line
between the acceptable and the
unacceptable.

Spiritual feast authored by
renowned servants of God

Subscribe Your Copy...

Address for Communication :

NERVEEDHI,
Righteous Path Publication Trust
Mackal Building, Oravakal
Amayannoor P.O
Kottayam - Kerala 686019
Mob: 08547916678
www.nerveedhi.com